

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 25, П'ЯТНИЦЯ, 23 ЧЕРВНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 25, FRIDAY, JUNE 23, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Болюче кримсько-татарське питання

Петро Часто

Майже водночас декілька українських видань висловилися на болючу тему Криму і кримських татар. Вже три роки окупований Росією півострів залишається відкритою раною на державному тілі України. Які ліки тут помогли б? Мабуть, передусім – консолідована суспільна думка і політична воля влади. Покищо нема ні того, ні іншого. Дискусії з цього питання лежать переважно у теоретично-правовій площині, зокрема й щодо найголовнішого: який статус Криму, з огляду на його корінний татарський етнос, буде, у випадку повернення території до складу України, правильним – правильним з обох точок зору, української і татарської?

Відсутність конкретного кримського проєкту з боку офіційного Києва, різнобій у поглядах і висновках українських політиків і політичних експертів створюють широке поле для маніпуляцій і підміни понять щодо важливості Криму для українських національних інтересів.

Добре хоч, що свідомі частина українців гостро реагує на провокативні, капітулянтські пропозиції, подібні до озвучених українським олігархом Віктором Пінчуком на сторінках американської газети „The Wall Street Journal“. Тобто, час від часу українська позиція набуває похвальної однозначності: Крим був і залишиться українським!

Для самих же татар Крим – не предмет юридичної казуїстики, для них це – питання життя або смерті. Це їхня земля, їхня історія, в якій цілий народ вже вдруге виявляється без вини винним — як за тирана Сталіна, так і за сталінського спадкоємця Володимира Путіна.

Тому татари в українському політикумі помітно активніші, цілеспрямованіші, ініціативніші. Після того, як Москва заборонила діяльність Меджлису, тобто парламенту кримсько-татарського народу, його голова, депутат Верховної Ради Рефат Чубаров закликав Президента України Петра Порошенка до негайного створення Конституційної комісії для остаточного і справедливого визначення статусу Криму.

Заклик не залишився без відповіді з боку українського громадянського суспільства: у Києві відбувся Марш солідарності з кримсько-татарським народом, символічно почавшись з алеї „Героїв Небесної Сотні“. Кримсько-татарське питання тісно переплелось з загальнонаціональним питанням українським.

І це не лише в Україні. Наприклад, Посол Канади в Києві Роман Ващук з приємністю засвідчив, що в його країні кримсько-татарська діаспора активно співпрацює з діаспорою українською, і що „шок окупації допоміг українському суспільству переосмислити і дооцінити історичний внесок кримських татар у спільну історію України і по-іншому подивитися на питання національно-культурної автономії кримських татар“.

(Закінчення на стор. 12)

Візита Президента України до США була успішною

Президент України Петро Порошенко і Президент США Дональд Трамп під час зустрічі у Білому Домі. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

ВАШІНГТОН. – 20 червня Президент України Петро Порошенко мав у Білому Домі зустріч з Президентом Сполучених Штатів Америки Дональдом Трампом.

„Ми отримали тверду підтримку з боку Спо-

лучених Штатів, підтримку і щодо суверенітету, територіальної цілісності і незалежності нашої держави, і тверду підтримку в продовженні

(Закінчення на стор. 9)

НЕБЕЗПЕКА

Агентурна мережа Москви все ще діє в Україні

Віктор Каспрук

Після трьох років війни Росії з Україною ще більш різко постає питання, як довго агресія Москви триває. Але поки не відбулося жодного показового суду, щоб всі побачили, що чекає на зрадників, окупантів, диверсантів, сепаратистів, колаборантів, агентів Володимира Путіна і московську резидентуру, громадян України важко переконати в тому, що злочинці отримають по заслугах.

Щоденна інформація з українсько-російського фронту протистояння – загиблі і поранені, страждання простих людей, що опинилися під окупацією, та проблеми переселенців, які втекли від „руського міра“, щоразу переконують у тому, що толерантність і поблажливості до ворогів може обернутися поразкою державності, якщо все так ітиме й далі.

Нині склалася ситуація, котра дуже подібна до тієї, що була в Києві у 1990-ті роки. Коли у всіх на слуху були діяння бандитських „бригад“. Кияни добре знали прізвиська ватажків бандформувань, котрі в міських районах вводили свої

правила беззаконня. Але якимсь дивним чином дуже довго перебували поза увагою силових органів.

І лише тоді, коли їх почали одного за одним „ліквідовувати“ та заповнювати дороги пам'ятниками їм перші ділянки столичних цвинтарів, усе почало потроху стихати.

Так само пересічні українці бачать, що у Верховній Раді, в різних ешелонах управління Україною та бюрократичному апараті діє агентурна мережа Росії. Ця агентура постачає ресурси на окуповані території, підтримує прозорість кордону з захопленими землями, закріплює функціонування банків агресора в Україні і забезпечує безвізовий режим з Росією.

Кадровий резерв Партії Регіонів нікуди не подівся.

Під час правління Віктора Януковича вся ця агентура дуже себе розкрила, адже вони думали, що прийшли назавжди.

А це був фактично увесь вищий склад Партії Регіонів та велика частина обласних і районних

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Скасовано „закон Савченко“

КИЇВ. – 17 червня Президент Петро Порошенко підписав закон, який скасовує зміни до „закону Савченко“ про правила складання покарань та зарахування строку попереднього ув'язнення, яке відтепер зараховується судом у строк покарання у разі засудження до позбавлення волі день за день. Верховна Рада ухвалила підписаний президентом закон 18 травня, він набуде чинності з дня, наступного за днем його опублікування. Нові правила стосуватимуться виключно людей, засуджених після набуття законом чинності. Так званий „закон Савченко“, набрав чинності 24 грудня 2015 року. Він передбачав зарахування одного дня у слідчому ізоляторі як двох днів позбавлення волі. (Радіо Свобода)

■ Напали на російські банки

Львів. – 17 червня невідомі закидали приміщення БМ-банку та VS-банку у Львові пляшками із займистою рідиною. Під час пожежі ніхто не постраждав, пошкоджено одне з приміщень та майно банків. 16 березня Національний банк України повідомив про введення санкції щодо українських банків з російським державним капіталом. Йшлося про обмеження для „Сбербанку“, ВТБ, VS-банку, БМ-Банку та „Промінвестбанку“. Завдяки запровадженню санкцій українські банки з державним російським капіталом не зможуть будь-яким чином виводити за межі країни фонди на материнські компанії в Росії. (Радіо Свобода)

■ 3 США повернули гроші Україні

КИЇВ. – 16 червня Генеральна прокуратура України повідомила про надходження на рахунки Міністерства юстиції понад 500 тис. дол., вивезених у США за часів президента Віктора Януковича і повернутих у співпраці з Міністерством юстиції США. Вказані гроші були сплачені представниками колишньої влади за фіктивною угодою про надання послуг. Досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні триває. (Радіо Свобода)

■ Помер заслужений сапер

КИЇВ. – 15 червня від отриманих 8 червня при підриві на міні в районі Кам'янки помер командир інженерно-саперної роти 72-ої окремої механізованої бригади капітан Євген Сарнавський. Є. Сарнавському були вдячні мешканці Волновахи, Гранітного, Авдіївки та інших прифронтових населених пунктів, де його підрозділ проводив розмінування та демонтаж нерозірваних боєприпасів. На Майдані Незалежності в Києві відбулася церемонія прощання з героєм. Президент Петро Порошенко доручив керівництву Міністерства оборони представити Є. Сарнавського до нагороди. („Українська правда“)

■ Засудили за знущання з кошенят

ЛУЦЬК. – 16 червня суд оголосив вирок 21-річному чоловікові, якого визнали винним у жорстокому поводженні з кошенятами. Він викидав кошенят з вікна, поміщав у морозильну камеру, духову шафу та пральну машину. Чоловіка засудили до п'яти років і одного місяця позбавлення волі. Цей термін включає невідбуту частину покарання за вчинене раніше тяжке тілесне ушкодження. (BBC)

■ Родичі в'язнів просять допомоги

КИЇВ. – 18 червня рідні громадян України, незаконно ув'язнених у Росії, Криму та на тимчасово неконтрольованій Україною території Донбасу, а також ініціатива „Евромайдан SOS“, яка веде кампанію для їх звільнення, звернулися до Віце-президента США Майкла Пенса з проханням підняти питання перед вищим керівництвом Росії щодо звільнення щонайменше 44-ох осіб, які за політичними мотивами опинилися за ґратами в Росії та окупованому Криму, а також щонайменше 128 осіб, які утримуються в полоні на окупованій території Донбасу під контролею Російської Федерації. Серед в'язнів режисер Олег Сенцов, правозахисник Емір-Усеїн Куку, журналіст Роман Сущенко, заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу Ахтем Чийгоз та багато інших. („Укрінформ“)

НЕСТАБІЛЬНИЙ СВІТ

Головний страх Володимира Путіна

Лілія Шевцова

Росія пропонує нам дивний випадок держави, що знайшла спосіб вижити, вичерпавши всі системні ресурси і втративши свою історичну перспективу. Просто подумайте: російська система, незважаючи на те, що відкинула всі ключові принципи сучасності, не тільки шкандибає далі зі своєю персоналізованою конструкцією влади. Їй також вдалося похитнути основи глобального порядку і викликати постійне почуття занепокоєння, на яке могутні гравці навіть не знають, як реагувати. Ця занепадає система може порушити встановлений порядок не тому, що у неї є унікальна здатність влаштовувати безлад (яку часто переоцінюють), а тому що Захід не може вирішити, що з нею робити, і боїться того, що станеться, якщо система завалиться.

Так і не знайшовши прийняттого рішення для посткримської ситуації і загрузнувши у власних проблемах, Захід, схоже, готовий відмовитися від своїх мантр „ліберального світопорядку“. За іронією долі, саме Президент США Дональд Трамп тепер грає ролю термінатора і завдає нищівного удару ліберальному світопорядкові. Недавна поїздка Д. Трампа до Європи для зустрічей на вищому рівні НАТО і „Великої сімки“, де він публічно ляв європейських союзників і виказував зневагу до трансатлантичних догм, виглядає саме як путінський сценарій підриву західного світу. Висновок Канцлера Ангели Меркель про те, що Європа більше не може спиратися на інших і змушена сама вирішувати свою долю, – те, про що мешканці Кремля навіть не могли мріяти.

Отак на наших очах Росія стала важливим чинником американського політичного життя, погрожуючи легітимності американського президента. Хто ж сьогодні засумнівається в здат-

ності Росії заподіяти світові біду? А хто засумнівається в тому, що росіяни повинні пишати власною відвагою? Навіть зазвичай проникливий американський журналіст Дейвід Ігнатіус був збитий з пантелику: після розмови з російськими офіційними особами та аналітиками він прийшов до висновку, що вони „вдоволені тим, що їхню країну вважають серйозною загрозою“.

Все залежить від здатності західного спостерігача зрозуміти російський дискурс і зіставити це все з реальністю. Тим же часом навіть російські аналітики, які спостерігають за американською політичною ареною, змушені визнати: „Росія не може отримати нічого доброго в цій ситуації“ (Федір Лук'янов). Що стосується милостивого настрою росіян на нещодавньому російському економічному форумі в Санкт-Петербурзі, російському Давосі, де аудиторія аплодувала будь-яким жартам Володимира Путіна, ця поведінка не відображає їхньої гордості за перемогу над Заходом, це – звичайна удавана гра при наростаючій невизначеності і жахові.

Справді, якщо Кремль відчуває, що він командує парадом, чому тоді президент В. Путін дозволив новообраному Емануелеві Макронові показати свою владу за рахунок російського президента – і навіть принизити його перед собою, шокуючи російську громадськість? Це, безумовно, не агресивний стиль В. Путіна. І чому Кремль відключив антиамериканську риторіку, простягнувши замість цього гілку оливи і запросивши Вашингтон обговорити розбіжності? Хіба це не дивно, коли переможець відмовляється використовувати перевагу для подальшого збільшення геополітичних успіхів? У всякому разі, є ознаки того,

(Закінчення на стор. 14)

ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНИ

„Закон про НАТО“: що далі?

Сергій Сидоренко

„Не буде жодної мови про вступ України до НАТО, лише про співпрацю. Навіть розмірковувати про інтеграцію некоректно, бо ми не знаємо, чи хоче цього Україна“.

Приблизно таку відповідь, у різних варіаціях, „Європейська правда“ чула в штаб-квартирі альянсу щонайменше з 10 разів від посадовців усіх рівнів.

Не працювали жодні аргументи – ані про підтримку населенням, ані про давнє власне рішення альянсу. Відповідь була залізною: Україна ще за Віктора Януковича обрала „позаблюковість“ і відтоді, попри зміну влади, так і не оголосила про мету вступу до НАТО.

8 червня цю проблему було розв'язано: набуття повноправного членства в НАТО включено до переліку національних пріоритетів України. Отже, що далі має робити Київ, щоб проголошений Верховною Радою намір вступити до альянсу не залишився порожньою декларацією?

Що змінив парламент?

Україна не вперше проголошує про свій намір вступити до НАТО. Ще за часів Леоніда Кучми Київ офіційно прагнув до членства у бльоці, а з 2003 року норма про майбутній вступ стала частиною українського законодавства. Це змінилося у 2010 році: після обрання президентом В. Януковича Україна оголосила політику „позаблюковості“, а тодішня Верховна Рада вичистила з законів всі згадки про НАТО та можливе членство України в ньому.

У 2014 році Київ нібито й проголосив кінець політики позаблюковості, але закони В. Януковича були змінені за принципом – „ні вашим, ні нашим“. Щоб не дратувати тих виборців, які не підтримують ідею членства в НАТО, парламент минулого скликання так і не повернув до законодавства згадку про вступ до

альянсу.

Лише 8 червня цього року Верховна Рада остаточно скасувала „позаблюковість“, підтримавши одразу в двох читаннях законопроект ч. 6470. Коротенький документ, обсягом лише в одну сторінку, вносить зміни до законів „Про засади внутрішньої і зовнішньої політики“ та „Про основи національної безпеки України“, змінивши в них дві норми.

Законодавчо встановлено, що „пріоритетами національних інтересів України є інтеграція України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі, та в євроатлантичний безпековий простір з метою набуття членства в Організації Північноатлантичного договору“.

Схвалений депутатами закон ще має затвердити президент, але немає жодних сумнівів, що він це зробить. Близькі соратники Петра Порошенка, які є серед авторів законопроекту, також впевнені у його підписанні.

Цього досить, аби зняти всі питання щодо офіційного прагнення України до вступу в альянс.

Що не змінити голосуванням?

Оптимізм від ухвалення парламентом рішення все ж не повинен засліплювати. Жодні постанови, закон та укази, ухвалені в Києві, звісно ж, не є достатніми для того, щоби вступ України до альянсу став реальною перспективою, а не лише законодавчою нормою.

Нині є чотири ключові перепони нашому вступові до альянсу.

Перша – це відсутність політичної волі країн-членів НАТО.

Для прийняття до лав альянсу нової держави має бути політична згода всіх союзників. І вони, ухвалюючи таке рішення, зважуватимуть

(Закінчення на стор. 14)

ТОЧКА ЗОРУ

Де і як Кремль нападе знову?

Едвард Лукас

Де і як Кремль нападе знову? Це питання зараз на думці у відповідальних за нашу безпеку, які осмислюють невдалу спробу Росії вплинути на політичну систему Франції. Хтось вважає, що найгірше вже позаду. Що, мовляв, Кремль переоцінив свої можливості й утратив елемент несподіванки. Але це самозаспокоєння. Західного громадського життя втручання Кремля переважно не зачіпає. Понад те, у США серед правого крила республіканців зростає підтримка для Росії.

Не надто збентежила Росію і невдача у Франції. Бо елементи несподіванки – це добре, але військова сила краще. Тим більше що варіант переходу до мирної політики злагоди у взаєминах з іншими державами не розглядається. Згідно з кремлівським світоглядом, за Дарвіном, – або ти з'їдаєш противника, або він тебе.

Тому німці слушно готуються до того, що росіяни втрутяться і в їхні вибори у вересні. Фінансовані державою російські гаки вже зламали електронну пошту та інші документи німецького парламенту, Християнсько-демократичного союзу Ангели Меркель та фондів, пов'язаних з двома провідними партіями країни.

Німецькі засоби масової інформації вирішили не повторювати помилок американських журналістів, які бездумно тиражували інформацію, викрадену в Гиларі Клінтон. Утім, головний німецький таблоїд „Bild“ уже думає, чи варто публікувати матеріали на основі викраденої інформації, але при цьому виділяти її червоним кольором і супроводжувати поясненнями про сумнівність джерел.

А поки ми слухаємо стару платівку, Росія записує нові. Найперша загроза, яку НАТО ігнорує від часів Холодної війни, – Арктика. Росія дислокувала там дві військові бригади і цього літа відкриває нову військову базу, а також зміцнює ядерну інфраструктуру. У США є один придатний до тих вод криголам, і в того 10 років тому завершився термін експлуатації. У Росії їх 40, і вона будує нові, оснащені крилатими ракетами і морськими гарматами. Командант Берегової охорони США Адмірал Пол Цукунфт сказав нещодавно, що в Росії на шаховий дощ – всі фігури, тоді як у Заході лише декілька: „Росіяни поставили нам шах і мат ще на початку партії“.

За останніми новинами, НАТО розглядає відновлення атлантичного й арктичного командування, розпущеного після Холодної війни.

Вразливість Заходу показала гра вашінгтонського Центру нової американської безпеки. Згідно з її сценарієм, Росія розпалює політичну кризу в Ісландії (НАТО втрачає доступ до тамтешньої важливої бази), в Україні загострюються бойові дії, перерізується підводний комунікаційний кабель, активізуються російські військові кораблі у північних водах. Результати симуляції не надихають:

учасники, що звикли до інших проблем, здебільшого плуталися в географії та дезінформації росіян. Надто повільно приймали рішення.

Користуючись апатією й неухважністю Заходу, Кремль береться й за колишню Югославію. Торік спробував влаштувати переворот у Чорногорії. Втручався в політичну кризу в Македонії, розпалюючи напруження з албанською меншиною. Ці спроби провалилися: цими днями Чорногорія стала членом НАТО, а Македонія покищо відмовляється від зміни західного вектора на східній.

Тим часом ситуація загрозлива у Сербії. Росія спокушає її газом і зброєю, маючи на пості прем'єр-міністра свого союзника Івіцу Дачича, відколи наприкінці травня тодішній прем'єр Александар Вучич вступив на посаду президента. І. Дачич сприяв створенню російської бази в місті Ніш на півдні Сербії. Цей центр, яким керує Міністерство з надзвичайних ситуацій, нібито створено для боротьби з повеннями й лісовими пожежами. Але покищо такої його роботи не видно. Він радше відіграє символічну роль (а може, і сприяє розвідці). І. Дачич прагне домогтися для нього дипломатичного статусу. Так уперше з 1990 року Росія може дістати серйозний бастион впливу в регіоні.

Однак, чиновників, які опікуються безпекою в прифронтових державах, найбільше турбують інші засоби, якими росіяни утверджують свій вплив. Зокрема бандитські угруповання, які приваблюють невдоволену молодь: мотоциклетні банди, футбольні фанати, вігіланти (що переслідують ромів) і виживальники в умовах катаклізмів чи ядерної війни. Тренери в клубі з бойових мистецтв і тирах є пов'язані зі спецслужбами росіяни.

Покищо це залишається здебільшого непоміченим. Утім, розслідування торішнього вбивства угорського поліція праворадикальним командиром воєнізованого угруповання виявило, що цих активістів у процесі навчання регулярно навідували представники російських спецслужб (на сьогодні угруповання розпущене). А угорський уряд, що заплутався в енергетичних угодах з Кремлем, хоч як дивно, покищо не висловив формального протесту.

Усе це починає нагадувати якийсь плян. Розпалюючи страхи й підірвавши довіру серед громадськості дезінформацією, Росія тепер підтримує організації, що приваблюють розчарованих людей і пропонують їм корисну справу (скажімо, захист беззахисних).

Що буде далі, лишається здогадуватися: Кремль може готуватися до того, щоб у майбутньому скористатися політичними або іншими кризами в тих країнах. Не дивуйтеся, коли це станеться.

„Український тиждень“

Едвард Лукас – британський публіцист, спеціаліст з питань Східної Європи і Росії.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

„Братні“ кайдани

Ігор Лосєв

Наскільки є насправді незалежною Україна в багатьох сферах її буття? Дійсність ще раз найпереконливішим чином засвідчує величезну залежність нашої держави від Росії – залежність економічну, енергетичну, політичну, технологічну тощо. Але все це проблеми, які можуть бути вирішені й помалу вирішуються. Проте є ще одна, найбільш загрозлива й болюча – рабська духовно-ментальна залежність керівної „еліти“ України від Москви.

Ця колоніальна за своєю суттю „еліта“ формувалася протягом 340 років російського царату й комунізму, а потім – упродовж понад двох десятиліть незалежності, коли чимало олігархічних та інших статків було зроблено на компрадорській співпраці з російською економікою (насамперед в енергетичній галузі), що озолотило небагатьох, зробивши жебраками більшість і спричинивши хронічне технологічне відставання української промисловості, адже Росія ніяк не могла й не може бути світочем технологічного поступу.

Орієнтація на відсталість інших зумовлює і

власну відсталість. Така „еліта“ фактично виступала й виступає „сіамським близнюком“ російського панівного клану. Це породжує чимало негативних проявів з її боку, передусім – нездатність бути керівним центром і провідною верствою нації в період великого історичного випробування, яким є війна.

Звідси небажання діяти відповідно до воєнних умов, намагання будь-що зберегти пуповину, яка пов'язує вищі верстви Москви й Києва. За великим рахунком нинішній керівний прошарок України є не українським, а глибоко малоросійським, абсолютно не відповідним статусові незалежної держави.

Символічно, що подеколи представники (насамперед молоді) цього прошарку засвідчують дуже прихильне ставлення до східного сусіда. Нещодавно українські засоби масової інформації показали фото сина президента й верховного головнокомандувача всіх Збройних сил України в російській спортивній сорочинці з відповідним

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Авіатори провели навчання

ПОЛТАВА. – 18 червня визначені сили та засоби всіх родів авіації, підрозділів зенітних ракетних та радіотехнічних військ Повітряних Сил Збройних Сил України під час командно-штабних навчань „Блакитний тризуб-2017“ відпрацювали практичні дії за напрямками і продемонстрували спроможність на відбиття повітряного нападу противника за різних умов повітряної обстановки. Зокрема, військові летуни виконали льотно-тактичні завдання, серед яких подолання протидії наземним засобам протиповітряної оборони, повітряні бої у складі пари зі знищення повітряних засобів нападу противника при прикритті військ та об'єктів. За практичною фазою навчання в одній із бригад тактичної авіації, що на Полтавщині, спостерігали начальник Генерального штабу Збройних Сил України – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко і командувач Повітряних Сил України генерал-полковник Сергій Дроздов. („Укрінформ“)

■ Українські гречкосії об'єдналися

КИЇВ. – 17 червня в Україні офіційно зареєстровано Міжнародну асоціацію виробників гречки. Завдання новоствореної асоціації полягає у поглибленню зв'язку між виробництвом та селекцією гречки, розробці нових інтенсивних технологій виробництва, в тому числі органічних. Гречку українські аграрії недооцінюють, хоча в ній мають зацікавленість не тільки українські споживачі, а й навіть підприємства з Японії. У 2016 році ціни на гречку в Україні досягли рекордно високої позначки – 50 грн. за кілограм. („Укрінформ“)

■ Марш рівності провели без порушень

КИЇВ. – У Марші рівності 18 червня взяли участь майже 2,500 людей, шістьох з них затримали через опір поліції, постраждалих немає. У марші взяли участь депутат Світлана Залішук та Перший заступник міністра економічного розвитку і торгівлі Максим Нефьодов. Також марш підтримала Посол Великобританії Джудіт Гоф. Громадський порядок під час маршу охороняли 5,000 правоохоронців. Майже 100 учасників акції проти проведення Маршу рівності безперервно ходили по пішохідному переходу та утворювали ланцюг, біля станції метро „Університет“ у них виявили курячі яйця та зеленку. Активісти кількох націоналістичних організацій заблюкували центральні вулиці Києва, аби не допустити проведення Маршу рівності в столиці. (BBC)

■ Вкладники отримали відшкодування

КИЇВ. – Станом на 1 червня Фонд гарантування вкладів фізичних осіб виплатив вкладникам неплатоспроможних банків 87.3 млрд. грн. Станом на 1 червня у реєстрі учасників Фонду гарантування нараховувалось 92 банки-учасники. („Економічна правда“)

■ Зросло виробництво олії

КИЇВ. – За дев'ять місяців 2016-2017 ринкового року в Україні було вироблено 4.9 млн. тонн рослинної олії, що на 24 відс. більше, ніж у відповідному періоді минулого сезону. Про це 19 червня повідомив Економічний дискусійний клуб. Із загального обсягу виробництва майже 10 відс., або 453 тис. тонн, спрямовано на внутрішнє продовольче споживання, що становить 10.6 кілограма в розрахунку на одну особу. („Укрінформ“)

■ Депутат оголосив голодування

КИЇВ. – Керівник фракції „Самопоміч“ Олег Березюк 19 червня оголосив голодування через ситуацію з вивезенням сміття зі Львова. За його словами, він пішов на такий крок, протестуючи проти знущання над містом, яке є символом свободи, підтримуючи львів'ян, які вірять у державу і хочуть її бачити, а ця держава в особі центральної влади над ними цинічно знущається. Наразі зі Львова немає куди вивезти 8,500 тонн сміття. Львівська міська влада звернулася до президента і прем'єра з проханням зарадити ситуації. (BBC)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Міняється політика США щодо Куби

МАЯМІ. — Виступаючи 16 червня в Маямі, в центрі скитальської громади кубинців, Президент Дональд Трамп заповів зміни в політиці США щодо Куби, кажучи, що він „скасовує“ лібералізаційну політику свого попередника Президента Барака Обами. Однак, Д. Трамп залишить деякі кроки, зроблені Б. Обамою, особливо в дипломатичних відносинах. Президент дотримувався передвиборчу обіцянку обмежити подорожування американців до Куби, щоб таким чином припинити приплив грошей для кубинського туризму, який є під військовою контролею. Кубинські скитальці давно втратили надію на зміну комуністичного режиму їхньої батьківщини. Організації для оборони людських прав і дисиденти в Кубі повідомляли про збільшення арештів та зловживань відколи було злібералізовано правила на подорож з Америки до острова. („The Hill“)

■ Скорочення бюджету викликало спротив

ВАШІНГТОН. — Запропонований Президентом Дональдом Трампом державний бюджет скоротив на 5 відс. (3 млн. дол.) фонди на Меморіальний музей Голокосту в столиці країни. 9 червня 64 члени Конгресу США з обидвох партій вислали лист президентові, вимагаючи додати поправку до бюджету, яка втримувала б фонди для музею на теперішньому рівні – 54 млн. дол. Д. Трамп є першим президентом, котрого найближчі члени родини є євреями. Його донька Іванка вийшла заміж 2009 року за ортодоксального єврея Джареда Кушнера і повернулася на юдаїзм. Вони виховують своїх трьох дітей в єврейській вірі. Минулого місяця президент відвідав Музей Голокосту „Яд Вашем“ в Ізраїлі. („The Times of Israel“)

■ Папа перестеріг священників Нігерії

ВАТИКАН. — Папа Франциск дав ультиматум непокірним священникам в Нігерії: вони втратять посади, якщо вони не підкоряться Папі і своєму єпископові. Папа зустрівся 8 червня з делегацією з Нігерії, де священники відмовляються визнати призначення місцевого Єпископа Пітера Окпалеке в 2012 році тодішнім Папою Бенедиктом XVI. Ватиканська газета „L'Osservatore Romano“ повідомила 11 червня про надзвичайно гострий наказ папи, котрий погрожує суспендувати священників дієцезії міста Агіяри в південній Нігерії, якщо вони не дадуть письмового приречення „повного послуху“ йому. Місто має 675 тис. населення, з того 520 тис. є католиками. В дієцезії є 135 священників. Не було відомо скільки з них виступило проти номінації єпископа. („Associated Press“)

■ Північна Корея має бойові безпілотники

ТОКІО. — Місцева газета в столиці Японії опублікувала інтерв'ю при кінці травня з високопосадовцем Північної Кореї, котрий „вибрав волю“ два роки тому. Виступаючи під псевдонімом як Джін-Меонг Хан, 42-літній колишній третій секретар Комуністичної партії розповів, що війська Північної Кореї має 300-400 бойових безпілотників, які спроможні за одну годину провести атаку біологічною та хемічною зброєю на Сеул, столицю Південної Кореї. („The Washington Times“)

■ США потребують криголамів

ВАШІНГТОН. — Конгресмен Данкен Хантер, республіканець з Каліфорнії, котрий очолює підкомітет Палати Представників для нагляду над Прибережною охороною (ПО) США, звернувся листовно 18 травня до Президента Дональда Трампа, закликаючи наказати Військово-Морським Силам працювати спільно з ПО для збудування нових криголамів. Ця співпраця заощадить сотні мільйони доларів, бо кожне таке судно коштує близько 1 млрд. дол. Д. Хантер вказав, що Росія розширює свою мілітарну присутність в регіоні Арктики, де вона вже має 40 криголамів, а це є „втратою для національної безпеки США та комерційним і дослідним інтересам“. США могли б тимчасово придбати криголами в оренду. („The Washington Times“)

Медична допомога стала проблемою переселенців

КИЇВ. — Труднощі з отриманням медичної допомоги стали проблемою внутрішньо переміщених осіб. Такими виявилися результати дослідження, проведеного громадською організацією „КримСОС“ з підтримкою міжнародної організації „Інтерньюс“.

„Ми проводили глибоке інтерв'ю 27 випадково обраних осіб і аналізу звернень до нашої організації за останній рік – 393 звернення. Із 27 людей, яких ми опитали, більша частина сказала, що їхні права були порушені“, – розповів 30 травня Юрій Даценко, аналітик „КримСОС“.

Люди дуже залежать від існування прописки за новим місцем проживання і потерпають від похідних від цього проблем – неможливості потрапити на прийом у державну поліклініку, отримати належні їм соціальні виплати, скористатися місцевими програмами, у тому числі отримати безкоштовні ліки, змушені заощаджувати на лікуванні через матеріальну скруту і інколи зустрічаються із дискримінацією. При цьому більшість опитаних переселенців зазначила, що після переїзду їхній стан здоров'я дещо погіршився або різко погіршився – через гірше матеріальне становище і постійну напругу.

Багатьом переселенцям, які раніше безкоштовно отримували ліки і медичні послуги, на новому місці проживання надавати їх безкоштовно відмовляють, посилаючись на відсутність фінансових ресурсів у місцевому бюджеті.

Автори дослідження радять припинити

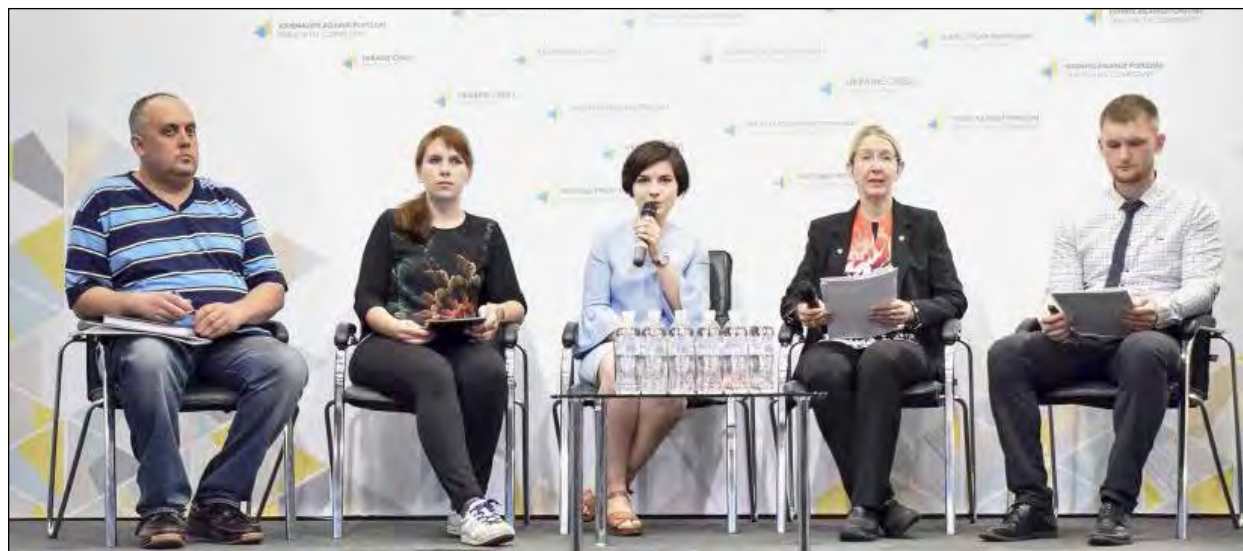
практику добровільно-примусових „добровільних пожертв“ у державних медичних установах, розширити інформування переселенців про наявні пільги і спеціальні програми, врахувати їхні потреби при формуванні місцевих бюджетів на охорону здоров'я, створити резервні фонди ліків для соціально незахищених категорій і програму адресної допомоги медичними препаратами, спростити процедуру відновлення медичних документів і отримання чи продовження групи інвалідності, розглянути можливість переходу на страхову медицину.

Серед кроків для вирішення проблем, які запропонували самі переселенці – організувати контроль суспільства за діяльністю державних закладів у сфері медицини і за цільовим використанням фондів, запровадити пільгові програми доступу до медицини, покращити якість підготовки лікарів і рівень їхньої платні, почати запроваджувати страхову медицину.

Виконуюча обов'язки Міністра охорони здоров'я України Уляна Супрун подякувала експертам за дослідження, тому що подібні проекти допомагають виявити найгостріші проблеми.

За даними Міністерства соціальної політики України, станом на 15 травня цього року, в Україні зареєстровано 1,582,565 внутрішньо переміщених осіб з Криму, Донецької та Луганської областей.

Український кризовий медіа-центр

Учасники обговорення медичної допомоги в Україні. Друга праворуч – Уляна Супрун, виконуюча обов'язки міністра здоров'я. (Фото: Український кризовий медіа-центр)

Сонячна енергія йде в Україну

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Сучасні люди впевнено перетворюють сонячні промені у електроенергію. У нашому краї одним з перших прохідців у використанні сонячної енергетики став фермер з села Іванівки Сергій Омеляненко. Наприкінці квітня він відкрив уже другу сонячну електростанцію. Перша працює уже п'ять років. Збудована на колишньому сміттєзвалищі, займає майже три гектари землі. З часом її удосконалили, встановивши систему, завдяки якій панелі обертаються за сонцем. Вкладено тоді було 25 млн. грн. інвестицій. Вони вже виплатились.

Нова станція „Іванівка-2“ обійшлась у чотири рази дорожче. Вона розміщена на місці старого колгоспного саду, який уже перестав плодоносити. Генеральний директор компанії-підрядника „Рентехно“ Євген Ладинич підкреслив, що тут вперше в Україні використані інноваційні технології, які дозволяють знижувати втрати електроенергії при передаванні у мережу. Потужність другої станції удвічі більша від першої і разом вони генерують понад чотири мегавати на годину, що покриває потребу в електроенергії майже усього району. С. Омеляненко сподівається, що ця інвестиція виплатиться протягом п'яти років.

Інвестори готують до відкриття уже на початку цього літа велику, у п'ятеро більшу від іванівської, сонячну електростанцію у містеч-

ку Бобринець на площі 30 гектарів. До річч, знайти ділянки, які мало підходять для сільськогосподарського обробітку, дуже непросто, і тут значна роль місцевого самоврядування. Міський голова Бобринця Валерій Сніжко розуміє важливість подібних інвестицій і зробив усе, аби американська компанія „Green Energy Sustainable Solutions“ вклала понад 800 тис. дол. саме у цьому сонячному містечку. Фірма-підрядник з Вінниці „Подільський енергоконсалтинг“ уже встановила понад 50 тис. модулів з виробництва електрики. Фірма-інвестор будуватиме ще кілька потужних станцій у інших областях України. Ще більша сонячна електростанція має вирости у Долинському районі на місці колишнього цукрового заводу у селищі Молодіжне.

Керівник інвестиційного фонду „Clean Energy Technologies“ Сергій Камінський говорить:

„Україна має газові сховища. Це надзвичайно важливий фактор питання енергетичної незалежності. Ми накопичуємо газ влітку по мінімальній ціні і використовуємо його взимку, коли він максимально необхідний. Зі створенням національної програми накопичення електричної енергії частину подібних сховищ зможе мати у себе кожен українець. Чому б нам не стати європейським банком енергії? Якщо найближчим часом ми активно підтримаємо впровадження накопичувальних технологій, це може стати нашою перевагою у глобальному вирі технологічних змін“.

Святкували на Європейській площі

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко відкрив 10 червня на Європейській площі свято з нагоди запровадження безвізового режиму з Євросоюзом.

Під час свого виступу він говорив не стільки про Європу, скільки про Росію. Він ствердив, що Україна порвала всі зв'язки зі своїм північним сусідом і нагадав про страшну ціну, яку Україна платить за свободу і про загиблих на Донбасі.

Міністер культури Євген Нішук розпочав своїм виступом святковий концерт. Найкращі українські виконавці зібралися цього вечора на сцені: „Katya Chilly Group“, Тарас Чубай „Плач Єремії“, Христина Соловій, „Пікардійська терція“, „Kozak System“, Руслана, „Антитіла“, „Без обмежень“.

Організатором виступив Сергій Проскурня – режисер-постановник культурно-мистецьких заходів та громадська організація „Розвиток заради майбутнього“. Трансляцію концерту можна було бачити в Україні і за кордоном.

Участь Президента в урочистостях з нагоди започаткування безвізового режиму між Україною та Євросоюзом. (Фото: Офіційне інтернет-представництво Президента України)

Виставка про європейський вибір України

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Виставка „Князі Острозькі: європейський вибір української історії“, присвячена представникам відомого шляхетського роду князів Острозьких, відкрилася 26 травня в Національному Києво-Печерському культурному заповіднику. Династія Острозьких, які тривалий час активно впливали на державотворчі, релігійні й культурні процеси, презентує період історії, спільний для українського, польського, литовського і білоруських народів.

Про цей важливий для нашого сьогодення історичний вибір тодішньої нашої еліти під час відкриття експозиції говорили Міністер культури України Євген Нішук, почесний президент фонду сприяння міжнародному спілкуванню „Українське народне посольство“ Леонід Кравчук, Посол Литовської Республіки в Україні Марюс Януконіс, провідник Громадського руху „Рідна країна“ Микола Томенко та інші громадські і політичні діячі.

Представлені книги, видані у Острозькій друкарні, старовинні документи, церковні старожитності, лицарські обладунки і зброя XVI-XVII ст., картини, мапи є яскравим прикладом того, що українська нація вже давно є частиною європейської родини. Про спільну з нею історію розповідає і копія одного з найкращих батальних полотен доби Відроджен-

ня „Битва під Оршею“ (оригінал у Національному музеї у Варшаві), присвяченого подіям 1514 року, коли об'єднане військо українців, литовців, поляків і білорусів на чолі з волинським князем Костянтином Острозьким завдало нещадної поразки втричі переважаючій армії Московського князівства. Князь К. Острозький провів 35 битв, зосередив у Острозі всіх видатних вчених того часу.

Генеральний директор Києво-Печерського заповідника Любомир Михайлина розповів про відтворення надгробного пам'ятника К. Острозькому, який був одним із найбільших благодійників Лаври. Коли храм підірвали у 1941 році, було знищено і величний пам'ятник – перлину мистецтва доби Ренесансу. В Україні скульптури цієї доби, на жаль, не збереглися.

На виставці вперше було показано макет пам'ятника, який буде виготовлений з білого і червоного мармуру. Над здійсненням проекту працюють українські та литовські скульптори Олекса Сидорук, Борис Крилов та Арунас Сакалаускас. „Дуже символічно, що виставка відбувається напередодні введення безвізового режиму між Україною та Європою“, – підкреслив Посол М. Януконіс. А М. Томенко сказав, що вже найближчим часом буде розширено українську меценатську складову проекту з відтворення пам'ятника К. Острозькому.

Колишній Президент України Леонід Кравчук (в центрі) і Посол Марюс Януконіс (праворуч) біля картини „Битва під Оршею“. (Фото: Георгій Лук'янчук)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Судитимуть за заневищення води

ФЛИНТ, Мишиген. — Стейтовий прокурор Бил Счет виніс звинувачення п'ятьом міським урядовцям Флінту у зв'язку з заневищенням міської води свинцем, після того як посадовці почали цідити воду з ріки Флінт в 2014 році. Прокуратура каже, що внаслідок цього помер 85-літній чоловік на Леґіонерську хворобу. Урядовцям закидають ненавмисне вбивство за те, що вони не перестерегли людей про масову появу хвороби, яку деякі експерти пов'язують з поганою якістю води в 2014-2015 роках. Найвищим звинуваченим посадовцем є Ник Лайон, голова стейтового Департаменту здоров'я. Прокурор натякнув, що не буде звинувачувати республіканського губернатора Рика Снайдера, котрий вибачився за невдачі його адміністрації, що створили й продовжили цю кризу. Прокурор також звинувачує головного медичного службовця стейту д-ра Едена Велса у бльокванні розслідування та говорінні неправди. („Associated Press“)

■ ЗМІ негативно ставляться до Трампа

КЕМБРІДЖ, Масачусетс. — При Гарвардському університеті існує Центр ім. Шоренштайна для засобів масової інформації (ЗМІ), політичної діяльності й публічної політики. 18 травня центр оприлюднив детальну статистику своїх досліджень про те, як американські ЗМІ звітували про Президента Дональда Трампа впродовж перших 100 днів його президентства. Автори студії пригадують, що під час передвиборчої кампанії ЗМІ ставились досить прихильно до Д. Трампа, бо він не був „пересічним“ кандидатом. Але після того як він став кандидатом, відношення преси до нього змінилось. Автори підкреслюють, що ЗМІ мають нахил шукати негативні явища, незважаючи на особу президента. На загал, тон звітування ЗМІ про президента був на 80 відс. негативний, а на 20 відс. позитивний. Найбільш негативно писали агенції новин „Сі-Ен-Ен“ (93 відс.), „Ен-Бі-Сі“ (93 відс.) та „Сі-Бі-Ес“ (91 відс.). Серед найбільших газет „Нью-Йорк Таймс“ писала 87 відс. негативно, „Вашінгтон Пост“ – 83 відс., а „Вол Стріт Джорнал“ – 70 відс. Найменш негативно писала агенції новин „Факс Нюз“ (52 відс.). ЗМІ також писали негативно про Президентів Джорджа В. Буша (57 відс.) та Біла Клінтона (60 відс.) впродовж їхніх перших 100 днів. Винятком був Барак Обама – 41 відс. негативно, а 59 відс. позитивно. („Chicago Tribune“)

■ МекКейн скартав номінанта

ВАШІНГТОН. — Сенатор Джан МекКейн, республіканець з Арізони і передсідник Сенатського Комітету для Збройних Сил, 20 червня скартав Патрика Шенегена, номінанта на пост заступника секретаря оборони, під час переслухання для затвердження його на цю посаду. На письмове запитання, чи він підтримує би надання летальної оборонної зброї Україні, номінант написав, що він мусить глибше розглянути це. Дж. МекКейн суворим тоном назвав цю відповідь „нез'ясованою“ і „незадовільною“, і навіть погрозив бльокванням номінації. Діставши змогу виправити свою відповідь, П. Шенеген відповів, що підтримує озброєння українців. („www.yahoo.com“)

■ Криза в Сирії продовжується

БЕЙРУТ, Ливан. — Американський бойовий літак 18 червня зістрілив сирійський військовий літак, який скидав бомби недалеко союзних бойовиків в Сирії. 19 червня Москва засудила збиття літака і заявила, що трактуватиме всі літаки коаліції, які літатимуть на захід від ріки Ефрат, як об'єкти, які можна брати на приціл. Внаслідок цієї заяви Австралія повідомила, що вона тимчасово припиняє свої повітряні дії над Сирією. США змінили місцеперебування своїх літаків над Сирією задля безпеки американських військовослужбовців. 20 червня США зістрілили в південній Сирії озброєний безпілотною іранського виробництва, недалеко військової бази коло йорданського кордону. Неназваний високопосадовець Департаменту оборони сказав, що безпілотною був під контролею сил Президента Башара аль-Асада, якого союзником є Росія. („Associated Press“)

Кому заважає торгівля в інтернеті

Українська митниця 30 травня перестала пропускати через кордон посилки з товарами, замовленими українцями в чужинських інтернет-крамницях. У списку – 1,146 торгових відомих марок! Українці стривожилися: мільйони громадян купують побутову техніку, одяг, косметику та ще безліч усього в інтернет-крамницях, отримуючи придбаний товар поштою. Це вигідно населенню. Відвідуючи звичайну крамницю, люди змушені платити її власникам не лише за товар, а й за враховані у його ціні утримання крамниці, платню продавцям, перевезення товарів, податки та безліч інших витрат комерційної компанії. В інтернеті таких вимог немає.

Митниця пояснила, що прагне обмежити надходження недоброякісних товарів. Виявилося, що митників підтримує Асоціація підприємств інформаційних технологій, яка представляє інтереси найбільших виробників та імпортерів споживчої електроніки. Відвідувачів її крамниць стало відчутно менше.

Першу спробу обмежити інтернет-торгівлю ця асоціація зробила в грудні 2016 року, коли висунула ідею оподаткування посилок з-за кордону вартістю понад 22 євро (зараз межа становить 150 євро). „Через інтернет-імпорт державний бюджет щорічно не отримує 4.7 млрд. грн. податків“, – заявили в асоціації. 2016 року загальний обсяг продажів інтернет-крамниць у світі склав 2 трлн. дол. В Україні 2016 року обсяг товарообігу інтернет-торгівлі становив 38.5 млрд. грн. (зростання порівняно з 2015 роком – на 52 відс.). За минулий рік в Україні було опрацьовано понад 25 млн. поштових відправлень з-за кордону.

Але заборона торгівлі через інтернет залежить від законодавства. Митники і податківці звертають зір на Верховну Раду, де вже давно лежить законопроект, який пропонує зміни в Митний кодекс, щоб митники мало право знищувати дрібні партії дешевих товарів сумнівної якості та походження, що пересилаються в міжнародних поштових відправленнях (загальною кількістю в одному відправленні до трьох штук і вагою до двох кілограмів). Якщо зараз митниця зобов'язана лише затримати оформлення, щоб проінформувати правовласника або його представника, то після внесення змін товар може бути просто знищений за рішенням керівника митного органу. Щоправда, покупця обіцяють повідомити про це і чекати відповіді 10 робочих днів. Мовчання буде розцінене як згода.

Зрозуміло, що рішення українського митника буде суб'єктивним і може залежати лише від його настрою або телефонної вказівки зверника. Постанову проблеми для тих, хто надсилатиме посилки своїй українській рідні зі США чи Канади. Під перелік у 1,146 торгових марок, які заборонено пересилати в Україну, потрапить вміст будь-якого міжнародного поштового відправлення.

Видається, що заяви державних служб про боротьбу в Інтернеті з товарами низької якості є лише вимовкою, викликаною острахом, що поменшають надходження до державного бюджету, який віддавна став годівницею для народних депутатів і численного чиновництва. У програвші знову будуть звичайні люди. Прикро, що йдучи до Європи, Україна у цьому питанні наслідує Росію, де вже обмежено інтернет-торгівлю.

ІСТОРІЯ

Володимир Левицький прагнув єдності України

Ярослав Стех

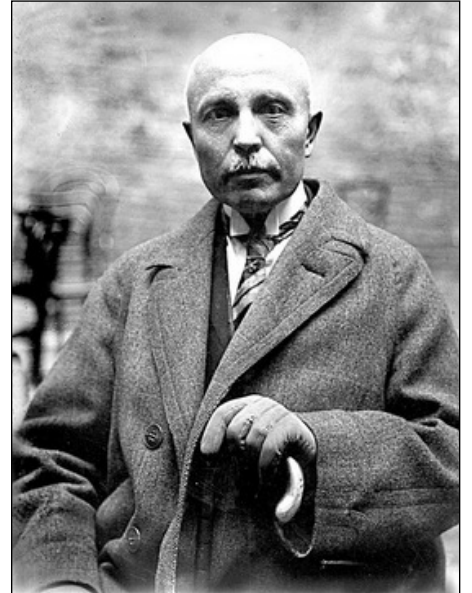
Володимир Левицький (літературний псевдонім Василь Лукич) народився 2 вересня 1856 року у селі Белзці (тепер Гончарівка Золочівського повіту), де його батько був священиком. Початкову школу проходив у рідному селі та в Золочеві, гімназію закінчив у Бережанах, університетські правничі студії у Львові.

Вже в гімназії був членом студентської „Громади“, що розбуджувала національну свідомість та плекала український патріотизм. У часі університетських студій працював разом з Іваном Франком, Євгеном Олесницьким, Антоном Горбачевським, Іваном Белеєм, Костем Левицьким та Андрієм Чайковським, тобто з людьми, що пізніше займали провідні становища в різних ділянках національного життя.

З 1875 року В. Левицький брав активну участь в українському літературному процесі Галичини і займався громадською працею. У цьому ж 1875 р. в альманасі „Ластівка“ появилися його перші невеликі оповідання, написані за народними мотивами. У 1881 році видрукував разом з І. Франком та І. Белеєм „Руську антологію“. Від 1880 до 1885 року був редактором календарів „Просвіти“, що визначалися цікавим виховним змістом.

Та одною з найважливіших праць Василя Лукича було редагування літературного журналу „Зоря“ від 1890 до 1896 року. Завдяки його наполегливій праці часопис „Зоря“ стала всеукраїнським органом громадської творчої думки, трибуною для оборони української культури і мови та загально переслідуваного в Росії українського народу.

В „Зорі“ В. Левицький опублікував історико-літературознавчу розвідку про Марусю Чурай, відому українську легендарну співачку. Згодом в „Зорі“ поміщував твори багатьох авторів з Наддніпрянщини, що потім стали визначними

Володимир Левицький. (Фото: Вікіпедія)

загальноукраїнськими письменниками.

Завдяки його наполегливій праці Галичина ставала мостом загальноукраїнського братерства. Разом з І. Франком склав антологію української поезії та велику роль відіграв в популяризації альманаху „Ватра“.

Другу частину творчого та громадського життя В. Левицький провів у Винниках, поблизу Львова, де належав до передових діячів „Просвіти“, співпрацював в гуртках „Сільського господаря“, з організаціями „Соколи“, „Січ“ та з Пласом. Він весь свій вільний час призначав на громадську діяльність не тільки у Винників, але у цілій Львівщині.

З радістю сприйняв вістку, що 3 січня 1919 року Українська Національна Рада оголосила закон, за яким з'єднано західні і східні українські землі в одну соборну державу (УНР), що було урочисто схвалено і проголошено на Софійській площі 22 січня 1919 року в Києві. У 1926 році Головна управа „Просвіти“ іменувала Василя Лукича своїм почесним членом.

Помер В. Левицький у Винниках 6 жовтня 1938 року, похований на Личаківському цвинтарі у Львові.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

ЦІНИ НА ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ“

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

Передплатити можна кредитовою картою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше (щоб отримати цю знижку, треба телефонувати до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

НЕ ЗГАСНЕ ПАМ'ЯТЬ ПРО СВІТЛУ ЛЮДИНУ

Українці в усьому світі сумують

Український Конгресовий Комітет Америки 13 червня надіслав з Нью-Йорку до „Свободи“ вміщене нижче співчуття з приводу смерті Кардинала Любомира Гузара

Українці в усьому світі сумують з приводу відходу у вічність Блаженнішого Любомира Гузара, Верховного архієпископа-емерита Києво-Галицького. Відомий за межами нашої громади Глава Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) від 2001 до 2011 року в серцях української громади США залишається одним з нас, так як він імігрував до Сполучених Штатів в 1949 році.

Коли Його Блаженству виповнилося шість років, він і його батько і мати, Ярослав і Ростислава, пережили подвійний натиск нацистських і радянських військ, які вони взяли в облогу їх рідне місто Львів у вересні 1939 року. Після чотирьох років життя під нацистською окупацією родина Гузарів покинула свою батьківщину незадовго до початку радянської окупації. Починаючи з 11 років, майбутній духовний провідник мільйонів українців закінчив другу частину свого дитинства біля Зальцбургу в Австрії, де отримав освіту в таборі для переміщених осіб. Він залишався активним членом Товариства абітурієнтів Зальцбургської гімназії

протягом усього свого життя.

Для багатьох родин, таких як Гузар, їхня доля змінилася після прийняття Закону переміщених осіб у 1948 році, який відкрив двері для більш ніж 200,000 переміщених осіб, які виїхали в Сполучені Штати в 1949-1951 роках, а 85,000 з яких були українці. Раннє життя Блаженнішого відображає історію багатьох таких українських американців, які пережили табори, і які процвітали на своїй новій батьківщині: активне членство в курені „Червона Калина“ Української скавтської організації Пласт, членство в Українському Народному Союзі, допомога батькові в утримуванні Українського Народного Дому в Нью-Йорку. Опісля, відчуваючи своє духовне покликання, він поступив в коледж св. Василя Української Католицької Семінарії в Стемфорді, Коннектикат, який закінчив з відзначенням. Відтак, пішов на повне навчання в семінарії св. Йосафата та Католицькому університеті у Вашингтоні, а також Університеті Фордгем в

(Закінчення на стор. 19)

На пошану Любомира Гузара

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Від 1 червня в Музеї сакрального мистецтва та історії переслідуваної церкви діє виставка, присвячена св. п. Кардиналові Любомирові Гузареві. На виставці представлено експонати про перебування Л. Гузара на Бережанській землі. Про них відвідувачам розповідає завідувач музею, краєзнавець Богдан Тихий. Бережанці, зокрема о. Олег Дідух та Б. Тихий пишуться листуванням з Л. Гузаром.

25 червня 2000 року Єпископомічник Верховного Архієпископа Мирослава Івана Любачівського Л. Гузар відвідав Бережани з нагоди відкриття у ратуші Музею сакрально-

го мистецтва та історії переслідуваної церкви.

У Книзі відгуків музею він залишив запис: „25 червня 2000. Нехай Господь благословить цей почин – Музей нескореної Церкви. Нам не можна цей період – трагічний і героїчний в історії нашої Греко-Католицької церкви забути! Любомир, Єп. Пом. Глави УГКЦ“.

Архієпископ-емерит Л. Гузар неодноразово бував на Тернопіллі з нагоди вшанування пам'яті свого дідуся – о. Луки Демчука (1873-1929). Прадідом Л. Гузара був о. Дмитро Гузар, котрий служив парохом у селі Завалів. Кардинал кілька разів відвідував могилу прадіда. З участю Л. Гузара 2004 року було відкрито пам'ятник Патріярхові Йосифові Сліпому.

На виставці пам'яті Кардинала Любомира Гузара в Музеї сакрального мистецтва та історії переслідуваної Церкви. (Фото: Тетяна Будар)

Кардинал Любомир Гузар похвалив „Свободу“

Левко Хмельковський

У архіві тижневика „Свобода“ я знайшов листи до редакції від о. Любомира Гузара з часу його служіння у США попросив о. Юліяна Шеремета з України і телеоператора Олександра Костирка передати ці листи до Владики Любомира в село Княжичі біля Києва.

Владика Любомир написав до мене листа:

„Слава Ісусу Христу!

Через чемність п. Олександра Костирка, жителя м. Черкаси, та о. Юліяна Шеремети, настоятеля церковної громади у м. Черкаси, наспіла до мене Ваша передача, мої листи, писані 50 років до п. Антона Драгана, тодішнього головного редактора „Свободи“. Такої передачі я не міг собі навіть в снах вимріяти, по-перше, тому, що забув, що я такі листи писав, а по-друге, тому, що є хтось, який хотів би мені таку приємність зробити. Сердечне Вам спасибі.

Мій контакт з нашою громадою в Америці дуже обмежений. Між іншими, дійшла до мене відомість, що „Свобода“ та „Америка“ перестали виходити. Для мене це прикра відомість, властиво, не знаю, чи вона правдива, але колись у 1960-их роках українська громада славилась тим, що між різними національними громадами вона одинока видавала аж два щоденники. Чи наша громада аж так підупала? Чув я, що чисельно ми все ще дуже великі. Надіюся, що „The Ukrainian Weekly“ все ще регулярно виходить. Бажаючи щедрих Божих благодатей, остаюсь щиро відданий у Христі-Господі Любомир.

Кардинал Любомир Гузар читає власні листи до редакції „Свободи“. (Фото: Олександр Костирко)

Княжичі (біля Києва)
15 грудня 2014 року Божого

Зрозуміло, що я негайно вислав „Свободу“ до Владики Любомира і отримав ще одного листа:

„Одержав Ваше число „Свободи“. Якщо „Свобода“ появляється рідше як колись, але з таким багатим матеріалом, то в світі не є так погано. Пригадую ті часи, коли ми починали читати „Свободу“ з останньої сторінки, щоб довідатись про подвиги Тарзана. Часи змінилися і ми змінилися в них. За ваш ласкавий особистий лист сердечне спасибі. Бажаючи Вам многих Божих благодатей, остаюсь щиро відданий у Христі-Господі Любомир“.

Фільм розповів про Любомира Гузара

Марія Рипан

Створено український документальний кіноцикл – шість частин по 30 хвилин. Це велика розповідь, в якій крізь спогади Любомира Гузара про батьків, дитинство та юнацькі роки, його роздуми про людські цінності та ідеали, показані ціла епоха та історія Української Греко-Католицької Церкви, яка тривалий час перебувала у вигнанні. Режисер – Олена Мошинська, продюсер – Павло Казанцев.

Представлено дитинство у Львові, юнацькі роки в Австрії, виїзд до США, священниче свячення, Союзівку, першу парафію, докторські студії, монашество, таємну єпископську хірононію, повернення в Україну.

Фільм розповідає: у Львівській кав'ярні, на даху старовинного будинку, зустрілися троє – нащадки галицьких шляхетських родин. Вони навчалися в одній класі Першої львівської гімназії, але в 1944 році їхні долі розійшлися. Один потрапив на Захід, другий – на Схід, а третій лишився на батьківщині. Через 70 років вони зустрілися у Львові: онкохірург Борис Білинський, Верховний Архієпископ-емерит Любомир Гузар і багаторічний політ'язень

Марія Рипан з компакт-дисками нового фільму.

радянських таборів Юрій Шухевич. Часи змінилися й Львів знову вітав їх.

Про фільм можна дізнатися у координатора проекту в США і Канаді Марії Рипан телефоном: 416-247-1993. Сторінка в інтернеті: www.rypandesigns.com

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вшанували Лесю Храпливу-Щур з нагоди її 90-ліття

Оксана Закидальська

ТОРОНТО. – На вшанування 90-річчя Лесі Храпливої-Щур 27 травня зібралися її друзі й співробітники. Читали привіти і додавали свої спомини про неї. Зібрано понад 2,000 дол., які підуть через Суспільну службу Канади на проєкт „Врятуй життя”.

Л. Храплива – письменниця, педагог, пластова і громадська діячка народилася 27 травня 1927 року у Львові, де виросла. В 1944 році виїхала з батьками до Німеччини, де студіювала медицину і біологію.

В 1949 році родина виїхала до Америки. Жила в Нью-Йорку, де була активною в Пласті, провадила сторінку „Пластова Ватра” в газеті „Свобода”, була активною пластовою виховницею і провідницею. В 1955-1970 роках була редакторкою новацького журналу „Готуйсь”.

В 1974 році одружилася з Орестом Щуром, з яким була знайома ще від молодих років у Львові. Подружжя переїхало до Канади.

Леся Храплива-Щур (сидить четверта зліва) з учасниками її вшанування.

В Канаді була активною в громадській праці. Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді (ОПЛДМ) очолювала в 1965-1970 і 1990-2000 роках. У 1988-2008 роках була членом управи Виховно-освітньої Ради при Світовому Конгресі Вільних Українців, де редагувала бюлетень для освітян „Відгукніться”.

Від 1994 року є членкою Спільки письменників України. За працю в Пласті нагороджена численними пластовими відзначеннями. В 2003 році Л. Храплива-Щур відзначена найвищою нагородою СКУ – медаллю св. Володимира Великого.

Попри всю громадську діяльність, Л. Храплива не переставала писати поезії, оповідання і п'єси.

Видано 17 її книжок в Німеччині, США й Канаді. „Писанка українським дітям” вийшла двома виданнями в діаспорі і третім – у Києві. В мистецькому оформленні Петра Андрусівського видано „Чародійне авто” – фантастичну мандрівку через історію України, на якій виховувалися покоління дітей, народжених в діаспорі.

Президент СКУ вручив почесні грамоти

ВАШІНГТОН. – 9 червня на запрошення Централі Українських Кооперативів Америки (ЦУКА) президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій взяв участь у річних загальних зборах ЦУКА, де виступив з промовою про 50-ліття СКУ, привітав учасників зборів та відзначив українські кооперативи за довголітню фінансову підтримку СКУ.

Е. Чолій також вручив ЦУКА і українським кооперативам США почесні грамоти СКУ.

СКУ нагородив за фінансову підтримку Фондацію „Самопоміч” Української Американської Федеральної Кредитової Спільки „Самопоміч”, Чикаго; Федераль-

ну Кредитову Кооперативу „Самопоміч”, Нью-Йорк; Федеральну Кредитову Кооперативу СУМА, Йонкерс; Нову Українську Федеральну Кредитну Спільку, Кліфтон; Українську Федеральну Кредитову Кооперативу „Самопоміч”, Філадельфія; Федеральну Кредитову Кооперативу „Самопоміч”, Клівленд; Українську Федеральну Кредитну Спільку, Рочестер; Українську Національну Федеральну Кредитову Кооперативу та ЦУКА.

ЦУКА з 1981 року координує діяльність українських кооператив на терені США та має розгалужену мережу установ, які є фінансово-економічною опорою українців та українських громадських інституцій у Америці.

Відзнаку Федеральній Кредитовій Кооперативі „Самопоміч”, Нью-Йорк, з рук президента Світового Конгресу Українців Євгена Чолія (другий зліва) отримали (зліва): Орест Темницький, Богдан Курчак та Стефан Качарай.

Виступили юні піаністи з Нью-Джерсі

Олеся Гривнак

ІРВІНГТОН, Нью-Джерсі. – 10 червня року відбувся річний концерт учнів Українського Музичного Інституту, відділ Ньюарк-Ірвінгтон-Пасейк. Вперше – без духовної надхненниці, творчого керівника й фінансового порадника Таїси Богданської, яка відсвяткувала своє 90-річчя і вирішила вітати учнів з далекої Каліфорнії.

Показали майстерність фортепіанової гри учні Т. Богданської (навчання ведеться через електронні засоби) Олеся Гривнак, Ольга Протиняк, Оксана Токар.

Музичне свято розпочав Андрій Вівчарик (класа О. Гривнак) славною піснею „Верховино” Романа Савицького. Глибока мелодія, геніальне аранжування й надзвичайна чутливість виконання юного піаніста налаштували аудиторію на ліричний лад.

Виступи наймолодших піаністок Софії Шведик (шість років), Алі-

Учасники концерту – учні Українського Музичного Інституту, відділ Ньюарк-Ірвінгтон-Пасейк.

ни Іванішів та Олі Курцаби (обом по вісім років) додали веселих ноток

до загальної картини фортепіанних виступів.

Юні виконавиці Вікторія Салахова, Зоряна Гоголюк, Наталя Кіт трималися на сцені впевнено, як уже зовсім зформовані піаністки, а Юлія Дзядів та Меланія Перебзак зачарували слухачів створенням власного бачення музичних образів.

Олеся Гривнак, Кінга Курцаба, Адріана Гоцко, Юліана Кіт, Давид Шевчук своїми виступами переконали аудиторію, що музика творить чудеса, робить нас добрішими. Жоден з присутніх не залишився байдужим.

Учасники дякували Богдані Волянській, котра формувала порядок виступів учнівського колективу, Орісі Сороці, котра роздрукувала програмки концерту та колективі Народного Дому в Ірвінгтоні, що доклав усіх зусиль, аби заля виглядала святково, а фортепіан звучав бездоганно чисто. Батьки принесли квіти й підготували святковий стіл після концерту.

Олеся Гривнак – голова відділу Українського Музичного Інституту Америки.

Щоб розмістити рекламу у „Свободі”, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

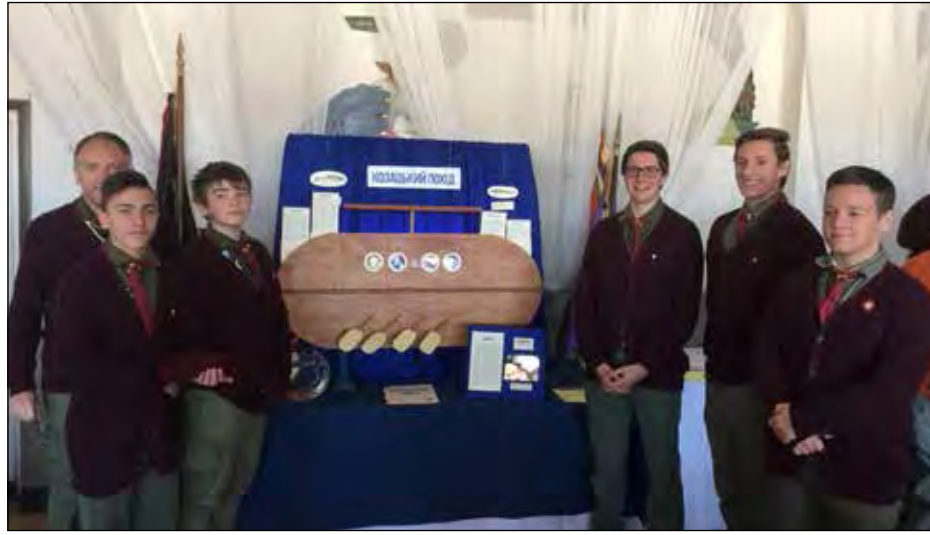
Пластуни Філядельфії завжди у праці

Петро Люба

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Протягом минулого навчального року Пласт у Філядельфії був дуже активною та енергійною спільнотою, що відображала місію цієї скавтської організації – бути вірними Богові та Україні, допомагати іншим та жити за пластовим законом.

Рік розпочався з відкриття нової домівки, яка є центральним місцем зустрічей для всіх пластуни в Філядельфії. Гурток „Муфлони“ керував добровольчим проектом з допомогою Олега Люби та Марка Чуми, щоб переробити кімнату в зону, яка може бути використана для зустрічей і як громадський простір. Заміна старих стельових плиток була лише початком. З перефарбуванням приміщення на більш свіжі кольори, заміною зношених килимових покриттів на сучасні паркетні підлоги приміщення було цілком оновлене. Пластуни також проводили години, реорганізуючи простір, перевіряючи старі документи та записи. Завдяки їхній роботі пластуни у Філядельфії мають відремонтване приміщення.

У жовтні 2016 року пластуни брали участь у релігійній службі сестер св. Василя. Новацтво поїхало в Ашленд – табір, де діти мали досвід спілкування з природою та друзями. Вони також відзначали Галовін, коли молоді пластуни переодягалися та грали в тематичні ігри з їхніми українськими

Команда виграла друге місце на „Орликіді“ за експонат про козацький похід. (Фото: Петро Кебуз)

Пластуни Філядельфії стали у коло „На добраніч“ до кінця року. (Фото: Петро Люба)

однолітками.

Юнацтво брало участь в „Орликіді“ на Союзівці в листопаді 2016 року і повернулися з нагородами за їхні виступи на цьому заході.

Під час Різдвяних свят майже всі пластуни колядували в околиці Філядельфії. Вони зібрали гроші для Філядельфійської станиці Пласту, а також фонди для України. Крім того, багато старших пластуни брали участь у тижневому бурлацькому лещетарському таборі, що проходив у Іленс-Фолс, Нью-Йорк.

Навесні багато старших пластуни брали участь у Святі Весни на „Вовчий Тропі“ в штаті Нью-Йорк. Також пластуни почали реєструватися на різні літні табори та почали підготовку до проведення Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі в Німеччині в серпні цього року.

Пласт у Філядельфії відсвяткував завершення року в червні. Марічка Оліяр здобула ступінь пластуни вірлиці. Багато молодих пластуни отримали відзначення за свою напружену роботу протягом року. Також був пікнік, на якому 150 пластуни могли святкувати в прекрасну погоду.

Влітку пластуни вирушають у табори в штатах Огайо, Нью-Йорк та навіть до Німеччини, набуваючи нових друзів, щоб з радістю повернутися до Філядельфії у вересні.

Петро Люба з Філядельфії має 17 років і активно працює в Пласті.

Візита Президента...

(Закінчення зі стор. 1)

реформ в Україні“, – сказав П. Порошенко під час зустрічі з представниками засобів масової інформації у Вашингтоні.

Він зазначив, що порядок денний зустрічі був дуже широкий і особливо наголосив на підтримці Сполученими Штатами продовження реформ в усіх секторах, в тому числі і в енергетичному секторі. Він також повідомив, що під час переговорів обговорювалися питання економічної співпраці, зокрема співпраці в ядерній енергетиці, нафтогазовій сфері, закупівлі американського вугілля, продовження співпраці щодо відновлюваних джерел енергії.

Окремо сторони обговорили співпрацю України та Сполучених Штатів у військово-технічній сфері. П. Порошенко передав керівни-

цтву США лист від родичів українських заручників, які знаходяться у в'язницях на окупованих територіях та в Росії та отримав запевнення від Адміністрації США щодо докладання зусиль для звільнення українських бранців.

США підтвердили свою відданість Мінським домовленостям та необхідності їх повного виконання з боку Росії.

П. Порошенко мав зустріч з Директором-розпорядником Міжнародного Валютного Фонду Крістін Лагард. Вони обговорили стан впровадження структурних реформ в Україні та майбутні заходи, що мають бути здійснені найближчим часом. Йшла мова про пенсійну реформу, проведення приватизації в Україні, належне функціонування банківської системи, реформування сфери державних фінансів та продовження боротьби з корупцією. П. Порошенко подякував К. Лагард

Під час зустрічі у Білому Домі (зліва): Посол України до США Валерій Чалий, Міністер закордонних справ України Павло Клімкін, Президент України Петро Порошенко, Президент США Дональд Трамп, Віце-президент США Майк Пенс, Радник президента США в справах національної безпеки Г.Р. МекМастер, Посол США до України Марі Йованович. (Фото: Офіційне інтернет представництво Президента України)

за її особистий внесок у підтримці України.

П. Порошенко мав зустріч з Президентом групи Світового банку Джимом Йонгом Кімом, якому подякував за постійну підтримку України. З початку 2014 року відбулося збільшення портфелю групи Світового банку в Україні у три рази, або майже на 4.425 млрд. дол. Основне збільшення відбулося за рахунок проектів бюджетної підтримки на суму 2.25 млрд. дол. Нових інвестиційних проектів розпочато на суму близько 2.6 млрд. дол.

В інтерв'ю з американським телеканалом „Fox News“ П. Порошенко розповів про переговори з Президентом США Д. Трампом. „Сьогодні дуже унікальний день в українсько-американських відносинах. Це була моя перша зустріч з Президентом США. І я побачив справжнього провідника“, – сказав П. Порошенко.

Він зазначив, що українська деле-

гація отримала переконливе підтвердження того, що США підтримують незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, боротьбу за свободу і демократію.

„Президент дав чіткі доручення для того, щоб ми розширили нашу співпрацю. Порядок денний був дуже широкий. Я повністю задоволений результатами переговорів і дуже вдячний і Президенту Трампу і Віце-президенту Пенсу і тим міністрам, з якими відбулися зустрічі, за дуже тверду позицію підтримки нашої держави“, – підсумував Президент України.

Президент П. Порошенко розпочав свою візиту до США з вшанування жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні біля пам'ятника у Вашингтоні та спілкування з українською громадою.

Офіційне інтернет-представництво Президента України

Петро Порошенко з представниками української громади біля пам'ятника жертвам Голодомору. (Фото: Яро Бігун)

Дві вистави на шкільному святі в Сомерсеті

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – 10 червня свято закінчення навчального року відбулося в Школі українознавства при парафії св. Андрія Первозваного в Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі. Зустрілися усі в Українському Культурному Центрі.

Гостей привітала директор школи Галина Маринець. Молитву разом з дітьми виголосив о. Василь Шак. Потім відбувся великий концерт, на якому садочок й усі класи співали і читали вірші. Свято готували Слава Данищук, Наталя Мороз, Оксана Наливайко, Рома Лабовка, Роман Борса, Дмитро Шевченко, батьківський комітет, який очолює Юрій Матяк, інші вчителі й батьки.

Фінансовий директор Української Національної Федеральної Кредито-

вої Спілки Зенон Галькович вручив традиційний грошовий дарунок школі.

А Г. Маринець урочисто вручили подячну грамоту Митрополита Української Православної Церкви США Антонія і Архієпископа Даниїла за п'ятирічне успішне керування школою. Були вшановані й інші вчителі.

На концерті показали інсценізацію з історії України, яку діти приготували за книжкою-сценарієм Юрія Шкрумеляка „Мова років“, яку видало у Львові 1937 року Товариство „Просвіта“. Видання збереглося у бібліотеці 124-річного українського тижневика „Свобода“. Історичні постаті – князі і гетьмани – виходили до дівчини-України у шатах того часу, читали вірші про славне минуле.

Для шкільної інсценізації Г. Маринець додала рядки з вірша Ю. Шкрумеляка „Січ-Мати“, які чудово вписалися у загальну канву вистави. Крім того, доповнила її віршованими згадками інших авторів про героїв бою під Крутами, волинських повстанців та героїв УПА, а також проголошенням Незалежності України 1991 року та сучасними подіями. Підсумком інсценізації були слова віри у кращу долю української держави. Ролі Дівчини-Долі України виконала Анастасія Корх.

Згідно зі сценарієм Ю. Шкрумеляка на шкільній сцені після гетьманів були відтворені образи Просвіти, січового стрільця, згадана подія проголошення Акту Злуки на Софійській площі.

Ю. Шкрумеляк народився 18 квітня 1895 року в селі Ланчин. У

Сцена з вистави „Жив був пес“. (Фото: Левко Хмельковський)

дитинстві був пастухом, голодував. Після закінчення початкової школи в 1907 році його як найкращого учня громада направила на навчання в Коломийську гімназію. Закінчивши гімназію, навчався у Львівському університеті і у Празькому вільному університеті, який закінчив блискуче.

Ю. Шкрумеляк був серед перших добровольців, які зголосилися йти в українські військові загоны у складі австрійських формувань на заклик Головної Української Ради після початку війни з Росією 1 серпня 1914 року. Брав участь у боях за гору Комарницьку і Стрий. Був поранений. Вийшов з шпиталю і повернувся до стрілецького війська, яке в серпні 1915 року стояло у Бережанах. Воював на берегах Золотої Липи, брав участь у святі об'єднання України на Софіївському майдані в Києві 22 січня 1919 року.

У доробку цього письменника багато творів і рукописів, які розійшлися і стали народними. У 1948 році він був засуджений до 10 років позбавлення волі у таборах Печори за антирадянську діяльність за доносом Ярослава Галана.

Другу інсценізацію за мотивами української народної казки „Сірко“ підготувала з дітьми вчителька Наталя Мороз (вона грала вовка). За основу вона узяла популярний мультиплікаційний фільм „Жив-був пес“ режисера Едуарда Назарова, створений 1982 року. Вовк надав старому псові прислугу і пес вирішив йому віддячити – запросив на весілля в селі. Коли вовк наївся, то серед загальних веселощів став співати. Люди його вигнали, а самі пустилися до танцю.

Після концерту до кінця дня тривали дитячі розваги на зеленій галявині біля школи.

На свято прийшли князі і гетьмани.

Contact us:
888-538-2833

PREMIER NINE*

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

4%

ANNUITIES

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
UNA YHC
1894
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

Facebook icon
QR code

Союзівка

2017 Ukrainian Cultural Festival at Soyuzivka

Kerhonkson, New York

14, 15, 16 липня

П'ЯТНИЦЯ

**БЛАГОДІЙНИЙ БЕНЕФІС—
ВЕЧЕРЯ З КОНЦЕРТОМ**

НА ДОПОМОГУ УКРАЇНИ

«Львів-Ретро»

**УКРАЇНСЬКЕ «СЕЛО» * МУЗИКА *
ФЕСТИВАЛЬ ФІЛЬМІВ * ЯРМАРОК**

**АВТОБУС З БРУКЛІН, КВІНС
New Tours 718-934-7644**

**Вступ— дотація- \$30
VIP паркування- \$20**

**МАРШРУТКА ДЛЯ ГОСТЕЙ ГОТЕЛЮ
HUDSON VALLEY RESORT**

1-888-9-HUDSON

**Soyuzivka
Heritage Center**

216 Foordmore Rd.
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com

941-966-5241 | 845-626-5641
heritageuki@gmail.com

ОКСАНА МУХА

ПІККАРДІЙСЬКА ТЕРЦІЯ

ЛАНКА ГАЛИЧАНКА

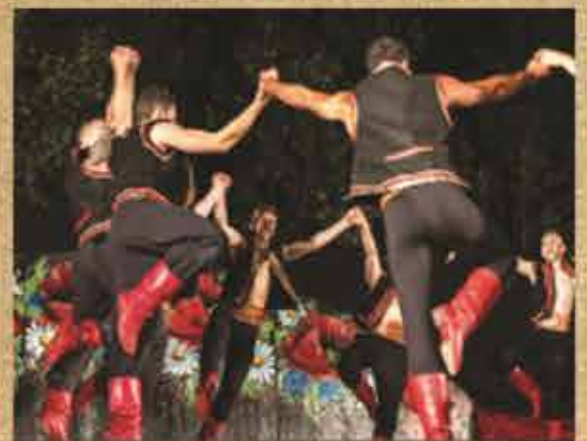

KOZAK SYSTEM

ведучі

**ВАСИЛЬ ПОПАДЮК
ЛІДА КУЛЬБІДА**

**ШКОЛА ТАНЦЮ РОМИ
ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ**

**SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union**

ХОР ДУМКА

Агентурна мережа...

(Закінчення зі стор. 1)

активістів на місцях.

Та після перемоги Майдану-2 це питання було чомусь поступово „спущено на гальмах“. А це дало можливість значній частині соратників колишнього президента переміститися до новостворених партій з цілком благозвучними назвами, і знову легально зайнятися колишньою „політичною діяльністю“.

Ні поглядів своїх, ні цілей вони не змінили, лише притихли і замаскувалися до певного часу.

Неоголошена війна Кремля спонукала кожного в Україні зробити вибір – з ким він. Вибір українців – це демократія, свобода і Європейський Союз. Але цей вибір потрібно захистити.

Сила Москви у тому, що її агентурна мережа в Україні настільки розгалужена, що не завжди потрібно присилати професійних шпигунів, коли є готові кадри на місцях.

Ці кадри в українському політикумі і соціумі готові підключити-

ся, реалізуючи втручання Росії у майбутні парламентські і президентські вибори. Кремль готовий використати кримінальні елементи для своїх цілей.

У хід може піти залучення не тільки відверто проросійських політиків та агентів впливу московської Церкви, а й організованих злочинних груп.

Кагебістський режим в Росії широко користується по всьому світу своїм впливом на кримінальні елементи. Але в Україні цей вплив ще більш небезпечний, оскільки зв'язки між злочинними угрупованнями двох країн постійно використовуються Москвою для вирішення своїх „специфічних“ завдань на українській території. Кремлеві не тяжко через своїх агентів впливу в Україні активізувати антиукраїнські сили, коли в Росії вважатимуть, що настав найбільш вдалий момент для підризу української державності.

Тому необхідно перекрити будь-які можливості для незаконного фінансування Росією деструктивних сил в Україні та постійно відслідковувати потенційні групи ризику, які путінський режим зда-

тен використовувати у своїх інтересах.

А це означає, що російські банки та інші фінансові структури Росії не повинні мати можливості переміщати, відмивати і накопичувати гроші в Україні.

Також належить пильно придивитися до того, як московське „гібридне православ'я“ розпустило свої щупальці по всій Україні. Росія постійно використовує підконтрольні їй релігійні громади в Україні, роблячи вигляд, що вона є захисником християнських цінностей, для своїх підризних цілей.

Тут важливо пам'ятати давню українську історію. Коли, завдяки підризній роботі московської Церкви серед козацької старшини, не всі козацькі полковники підтримали гетьмана Івана Мазепу, втягнувши цим Україну в століття мороку бездержавності.

Тоді російські церковники спробували переконати частину козаків, що не можна виступати проти своїх же православних, і що потрібно підтримати „православного царя“. Кремль постійно використовує свою „православну“ Церкву для проросійської пропа-

ганди і розвідувальних цілей.

Проблема посилюється ще й тим, що у попередні роки Російська Православна Церква спромоглася набудувати величезну кількість храмів, організовуючи російські парафії скрізь по Україні. Таким чином Кремль отримав численну церковну агентурну мережу, яка досягає найглибших прошарків суспільства – сім'ї.

Відбити військову агресію Кремля і унеможливити його відверте втручання в справи України стане можна лише за умови, коли вдасться виявити й неутралізувати агентів впливу і агентурні мережі Москви. Вони, подібно раковим метастазам, проникли у політичні, економічні, релігійні і соціальні структури української держави.

Якщо ж агентура Росії й надалі вести свою деструктивну діяльність в Україні, то досягти не тільки миру, а й мінімальної стабілізації на українських теренах буде неможливо.

Радіо Свобода

Віктор Каспрук – незалежний політолог, журналіст-міжнародник, Київ.

Болуче кримсько-татарське...

(Закінчення зі стор. 1)

Як саме по-іншому – про це говорить законопроект „Про статус кримсько-татарського народу в Україні“, зареєстрований у Верховній Раді 7 квітня. Автори документу пропонують визнати Автономну Республіку Крим національно-територіальною автономією кримсько-татарського народу – у межах кримського півострова.

З українського боку, з законодавчою ініціативою виступив Громадський фонд „Майдан закордонних справ“, презентувавши проект Конституції Кримсько-татарської Автономної Республіки. Ним передбачався поділ кримського населення на етнічні групи та зформування на цій основі органів місцевого самоврядування: українці, кримські татари, росіяни – по 30 відс., інші – 10 відс.

І знов таки, в обговоренні цих законопроектів та ініціатив думки й оцінки радикальним чином розійшлися. Почулися, вже вкотре, звинувачення на адресу першого Президента відновленої української держави Леоніда Кравчука, за якого Кримська область України отримала статус Автономної Республіки. Цим негайно скористалася Росія, безбо-

ронно перетворивши кримську „республіку“ у свій анклав. Тому, мовляв, не слід помилятися вдруге.

Молодий правозахисник, кримчанин з роду, Сергій Мокренюк так пише про це:

„Я бачу Крим як певний мультикультурний простір, як частинку вільної демократичної унітарної України – держави, яка не лише поважає права корінних народів, а й забезпечує їх збереження та розвиток... Крим – це область України. Місто Севастопіль – це таке саме місто Криму, як будь-яке інше місто. За час війни з Російською Федерацією ми наїлися вже „молодих республік“, і лише від одного цього словосполучення, яке нам нав'язане Москвою, нудить.“

Автономна Республіка Крим в 1990-их роках була створена як поступка перед Кремлем, який не приховував своїх претензій на півострів. Севастопіль став місцем базування Чорноморської флотії Росії. Тому місто Севастопіль в Україні мало спеціальний статус. Росія весь час незалежності України вкладала великі фінансові ресурси в Севастопіль. І саме Російська флотія в Криму стала чинником швидкої окупації півострова в 2014 році.

Оскільки після звільнення Криму російській флотії немає місця

в українських землях, втрачає сенс будь-яких спеціальних статусів як для міста Севастополя, так і для всього кримського півострова.

Севастопіль — звичайне місто Криму, районний центр. Крим — звичайна область України“.

Цьому авторові не менш аргументовано опонув співзасновник Громадського фонду „Майдан закордонних справ“ дипломат Богдан Яременко:

„Україна як учасниця низки конвенцій ООН має зобов'язання гарантувати права корінним народам. В Криму їх три – кримські татари, караїми та кримчаки. Найчисленнішим і найкраще організованим є кримські татари. Саме корінні народи мають право на самовизначення. Національна автономія – один з найефективніших способів реалізувати право корінних народів на самовизначення в рамках єдиної держави.“

Реалізувати права корінних народів не в рамках територіального утворення, а в рамках усієї України теоретично можна. Але, скажіть, який сенс гарантувати права корінного народу кримських татар на Чернігівщині чи Закарпатті, де їх немає? І давайте скажемо чесно – Донецька та Луганська області не були автономними, тим не менше під окупацією залишається близько

третьої їх територій. Отже, статус області не є ніяким гарантом проти зовнішньої агресії, росту сепаратизму тощо...“.

Виступаючи 18 травня, в День вшанування пам'яті жертв депортації кримсько-татарського народу, Президент П. Порошенко повідомив, що дав доручення Конституційній комісії створити робочу групу для уточнення конституційного статусу Автономної Республіки Крим.

„Відтак ми зробимо перші кроки до створення у Криму національної автономії кримських татар. Вона також повністю врахує рівні права і свободи українців, етнічних росіян та представників усіх інших етносів, що проживають на півострові. Крим – це Україна, а Україна – це Європа. Частина цивілізованого світу, де ціниться людська гідність і суверенні права народів...“, – запевнив П. Порошенко.

Гарні слова, але, на жаль, питання політичної волі української влади залишається відкритим. Тому так контрастує на тлі цього безволья подвиг полковника Петра Болбочана, командира бригади Запорізької Дивізії Української Народної Республіки, який блискучим ударом звільнив від більшовиків Крим у березні 1918 року. Близьке сторіччя цієї події варте особливого відзначення.

„Братні“ кайдани

(Закінчення зі стор. 3)

написом та біло-синьо-червоними кольорами. Майже всі нащадки привілейованих родин цього прошарку вчаться за кордоном, де, як стверджують знавці, спілкуються переважно з дітьми можновладців Росії, утворюючи такий собі єдиний російсько-український феномен.

За невеличким винятком усі ці керівні родини є російськомовними й російськоментальними, яким важко уявити, що центром світової цивілізації може бути якась інша столиця, крім Москви. Вони в Україні виступають законодавцями культурно-естетичної стильової моди та головними споживачами російського культурного продукту, від їхнього кола ця тенденція поширюється донизу, до мільйонів „посполитих“.

У тому, що після всіх траге-

дій війни (за даними соціологів) 50 відс. українців досі вважають росіян „братнім народом“, величезна заслуга цієї „еліти“, яка досі не може й не бажає розірвати „сіамську“ пуповину. Ці люди тримають політичні двері відчиненими для „великого договірняка“ (рівнозначного національній капітуляції) з путінським режимом, і в певному сенсі їхня цілком можлива зрада є небезпечнішою як від агресії Москви, так і від тиску західних партнерів.

Ця ментально залежна від агресора й морально прогнила „еліта“ є чинником геополітичного ризику для України. Саме вона ніколи не дасть нам по-справжньому усамостійнитися від Росії, а це означає, що точка неповернення в процесі незалежнення від імперії буде постійно недосяжною. Отже, правдива самостійність української держави не є можливою без докорінної зміни еліт, без формування потужної контре-

літи, яка вже сьогодні стихійно формується в середовищі добровольців, волонтерів та небайдужих громадян, декому з котрих, незважаючи на глибину і стійку антипатію до влади, самим доведеться стати владою.

Нинішня українська „еліта“ є своєрідним національно-регіональним сегментом російсько-української постімперської верхівки. До 2014 року, за умовної незалежності України, це ще можна було якось сприймати і з цим миритися, що наше суспільство й робило. Проте після рішучого вибору Майдану, після розв'язання Москвою війни на знищення повноцінної української державності що стала неминучою, існування такої псевдоеліти є неприпустимим і вкрай загрозливим анахронізмом, котрий слід якнайшвидше усунути в період бойових дій, коли вирішується доля української нації.

Саме прихід до владних важелів

Україні нової еліти без малоросійської генеалогії означатиме, що держава пройшла точку неповернення у своїй емансипації від імперії, бо ж українська еліта матиме значний вплив на широкий загаль країни, сприяючи посиленню в ній патрістично-конструктивних сил та маргіналізації антинаціональних проімперських елементів. Однак, враховуючи, що нині потуга традиційних постімперських „еліт“ не зазнала поразки, не є помітно послабленою, виключати можливість національного геополітичного регресу аж ніяк не випадає. На жаль, загроза реставрації неоколоніального статусу, імперського реваншу є нині для України цілком реальною.

„Український тиждень“

Ігор Лосєв – політолог, доцент Національного університету „Києво-Могилянська академія“.

НОВІ ВИДАННЯ

Жорстока правда громадянської війни

Левко Хмельковський

Павло Подобед. „3-під Конотопа до Аризони: невігадані історії вояків Армії УНР“. Івано-Франківськ. „Місто НВ“. 2017. 340 стор.

Історик, публіцист, засновник Благодійного фонду „Героїка“ і працівник Українського інституту національної пам'яті Павло Подобед як на свої 30 років вже багато зробив для відродження правдивої історії України, зокрема української революції 1918-1921 років. Поставлено вже 26 пам'ятників героям боротьби за Україну, проведено багато досліджень.

Ще один здобуток історика – нова книга, видана невеликим накладом з фінансовою допомогою Ростислава Мартинюка з поліського села Голінки. Книга приготована дуже професійно: вона має, крім історично-описової частини, також розділ споминів, біографічний довідник, іменний покажчик, список скорочень і надзвичайно цікавий добір історичних ілюстрацій.

Цінність книги полягає у відкритті для читача подій, про які мало писали історики – в Україні через заборону радянської влади, за кордоном – через недоступність архівних джерел. Йдеться про війну на терені Чернігівщини – у порівняно невеликому регіоні, де зійшлися німецьке військо, білі і червоні, а також українці, котрі, на жаль, замість спільного опору більшовикам також воювали між собою у силах Гетьманату і Директорії.

Перші визвольні змагання 1917-1921 років охопили війну України проти більшовицької Росії та Добровольчої армії, потім було продовження війни проти Москви і низка народних повстань. З тієї війни добре знайомий нерівний бій біля станції Крути, але таких трагічних для кожної сторони боїв, як свідчить історик, було дуже багато. Струмки крові текли до річок і тисячі молодих життів обривалися на закритих берегах. Бракувало бійців, набоїв, харчів, транспортних засобів. Шаленіла більшовицька пропаганда. На захоплених більшовиками територіях тривали страти заручників

і арештованих учасників опору загарбникам. У книзі наведено численні списки жертв більшовицького терору.

Сумлінність історика полягає у тому, що він описує кривавий хід війни, не виправдуючи будь-яку з воюючих сторін. Війна диктувала свої правила. Ось окремі нотатки: „Для охорони Бахмача зі складу 156-ої дивізії 1-го Українського корпусу було виокремлено 622-й полк, але щойно діставшись до місця призначення козаки дезертирували і роз'їхалися по домівках“.

„В одному з куренів 2-го Сірожупанного полку мобілізовані пов'язали своїх старшин і на возах відвезли до більшовиків“.

„10 січня 1919 року сірожупанники у районі Конотоп-Бахмач-Крути-Ніжин змінив Чорноморський кіш, що перед тим брав активну участь у боротьбі з гетьманцями на Правобережній Україні. Недавно мобілізовані сірожупанники скликали віче і вимагали від командування пояснень: куди їх везуть. Чоловік 400, забравши свої речі, з рушницями пішли додому“.

При обороні Бахмача в січні 1918 року „дорошенківці втратили до 100 вояків, Курінська смерті близько 40, чернігівці до 30. Разом втрати українських військ сягали 170 осіб“.

„Совети змогли сповна скористатися антигетьманським повстанням: починаючи з 5 січня в Конотопі було розгорнуто шалену агітацію, спрямовану не лише на зрив мобілізації до військ Директорії УНР, а й на збройні виступи проти українського війська“.

Ці приклади свідчать про те, якою важкою була боротьба за самостійну Україну. Заслуга сучасного історика полягає у тому, що він не приховує трагедій, не славословить своє військо, а викладає суворі факти. На жаль, повчальні і для сучасної України.

Українці гинули не лише у війську УНР, а й по той бік фронту, у арміях червоних і білих. Адже мобілізацію в містах і селах проводили усі збройні сили. Та й фронту як такого теж не було, усе змішалося у вирі війни.

У травні 1920 року українське військо стало проти Москви об'єднане з польським. У радянських

історичних джерел про це майже не писали. Наближення фронту до Чернігівщини позначилося масовими розстрілами українського населення у Бахмачі, інших містах. Відповіддю було розгортання партизанської війни. Загин братів Орловських зупинив потяг і звільнив 270 мобілізованих москалями земляків. На станції Григорівка 15 козаків обшукали потяг і усіх виявлених більшовиків розстріляли.

Про трагічні події війни розповіли у своїх споминах Сергій Момот, Іван Несходовський, Микола Старовіт, Леонід Єрмолаєв, Микола Бутович.

Автор написав, що у Армії УНР було близько 200 тис. вояків. Дослідникам вдалося встановити імена лише 30-35 тис. з них. У книзі наведено біографічні довідки 158 вояків, які походили з Конотопу і доволишніх сіл. Пошук дослідника триває. Історія Визвольних змагань ще не завершена.

Представлено роман про становлення козацтва

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Видавництво „Імекс ДТД“, провідник у книговидавничій справі нашого краю, презентувало 11 травня одне зі своїх найсолідніших видань останнього часу – два романи письменника-земляка Миколи Смоленчука „Білі бланкети“ та „Смутна доба“.

Науковець, краєзнавець, письменник, людина українських переконань, у радянські часи був звільнений з роботи і змушений працювати на інших теренах – на Волині.

„Але письменник використав і цю можливість, – розповів під час презентації директор обласного державного архіву Олег Бабенко, – вивчав тамтешні архіви, побував у старовинних монастирях. За кілька років у світ вийшов роман „Білі бланкети“ про події в Україні кінця XVI ст.“

Повернувшись до рідного міста, М. Смоленчук написав роман „Смутна доба“ – про протистояння політичних еліт Московського царства і Речі Посполитої та ролі Запорізького козацтва у збереженні ідентичності українського народу. Цей роман вперше побачив світ майже через 25 років після смерті автора.

„Смутну добу“ видати було не просто, – розповіла директор

видавництва Тамара Саміляк. – Роман видавався за державною програмою „Українська книга“ і треба було підтвердити авторські права. Нінель, вдова М. Смоленчука, встановлювала авторські права у судовому порядку“.

Художник Андрій Наєждін, який ілюстрував романи, сказав:

„Я сприйняв роман, як відображення історії становлення козацтва, станові аристократії з української точки зору“.

У процесі декомунізації одна з вулиць міста отримала ім'я письменника. На жаль, чимало її мешканців досі не знали, про кого йдеться. Тепер дізнаються.

Нові книги представляють директор видавництва Тамара Саміляк і Олег Бабенко. (Фото: Анастасія Зубова)

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002
zbmasnyj@verizon.net

If 212-477-3002 landline not working, please call 201-247-2413

„Закон про НАТО“...

(Закінчення зі стор. 2)

усі „за“ та „проти“.

Друга – неготовність України до членства. Вступ до НАТО – це не лише геополітика. Країни, що претендують на участь в альянсі, мають відповідати багатьом вимогам як щодо рівня демократії, так і щодо взаємної сумісності збройних сил, і ці вимоги не є декларативними. Україна наразі ще далеко від мінімально необхідного рівня.

Третя – альянс не певний, чи не розвернеться Україна на Схід за п'ять-10 років. Думка про те, що після російської агресії шлях на Схід для нас закритий, доволі популярна в Україні, але в НАТО добре пам'ятають про непевність українських настроїв у минулому, а тому не поспішають з висновками.

Четверта причина – відкритий збройний конфлікт України з Росією. Альянс не візьме до лав державу, яка перебуває у стані війни, нехай навіть ця війна не є офіційно оголошеною.

Отже, перешкоди є, і вони серйозні. Але жодна з них не є достатньою підставою для того, щоб Україна зупинила рух до НАТО.

Мотиви для оптимізму

Попереду – довгий шлях. І дуже добре, що офіційний Київ це визнає. Слова про офіційне визнання нам є чим підтвердити: про необхідні військові реформи ви можете почитати в публікації „НАТО за доби змін: на що розраховує та що має робити Україна“, за підписом в.о. керівника місії України при НАТО. Отже, цю перепону на шляху до членства Україна цілком здатна здолати.

Альянс не певний, чи не змінить Київ своє рішення про вступ до НАТО? Цей пункт не варто недооцінювати. Він вкрай важливий. Спробуємо викласти ключові пункти. Жодна країна не отримувала згоди на приєднання до альянсу, не маючи чіткої політич-

ної волі, а також народної підтримки.

Так, референдум про вступ проводився далеко не всюди (переважно країни вступали до НАТО без референдуму), однак, це не означає, що думка суспільства нікого не цікавила. Навпаки, вступ ставав можливим лише в тому разі, коли Брюсель був упевнений: за рік тут не переможе партія-опонент членства.

Чи є в Україні суспільна підтримка членства?

Протягом трьох років поспіль соціологія свідчить про перевагу прибічників членства над противниками, але цю перевагу складно назвати „твердою“. До прикладу, опитування восени 2016 року показало, що у випадку проведення референдуму за вступ до НАТО збиралося проголосувати 44.3 відс. опитаних, проти – 38.1 відс., інші не визначилися або не мали наміру голосувати. В суспільстві бракує розуміння як того, що являє собою євроатлантична співдружність, так і того, якою довгою є дорога України до вступу.

Ще важливішою є політична підтримка членства.

Голосування у Верховній Раді показало майже консенсус щодо вступу України в альянс (проти був лише „Опозиційний блок“), та історія наших стосунків з альянсом дає Брюселю підстави для обережності.

У 2008 році Україна вже подавала прохання на приєднання до Плян дій щодо членства (ПДЧ). Тоді ми отримали відмову. Натомість альянс у 2008 році ухвалив політичну заяву про те, що наша країна „одного дня стане членом НАТО“, тобто чітко зазначив: двері для України залишаються відкритими.

Однак, вже за два роки Україна, руками В. Януковича, самостійно закрила двері до НАТО, і в альянсі це не забули.

А тому віра в те, що Україна справді має намір приєднатися до блоку, може з'явитися лише у 2019 році, коли новообраний президент та парламент України під-

твердять: курс на НАТО залишається незмінним.

Та що ж з війною?

Якщо перші три перепони на шляху до НАТО нескладно здолати, якщо в Україні буде справжня політична воля до вступу, то з останньою – найскладнішою. Альянс не бере до свого складу воюючі держави, а тим більше – якщо йдеться про неоголошену війну.

Ви не знайдете цього правила у Вашингтонському договорі НАТО, та його важливість від того не падає.

Головний принцип НАТО – принцип колективної оборони. Напад на одну з держав-членів автоматично означає напад на всі держави-члени альянсу, тому Брюсель не зацікавлений у тому, щоб новий член блоку вже наступного дня після свого приєднання оголосив про напад на себе, „легалізувавши“ таким чином давній конфлікт з сусідом. Тим більше – коли йдеться про імовірну війну з Росією, ядерною державою.

Але навіть це не означає, що українсько-російський конфлікт ставить хрест на нашому членстві в альянсі.

Є принаймні три сценарії, які спонукають Україну йти до членства в альянсі, попри війну з Росією.

По-перше, не забуваймо, що наш вступ до НАТО – питання далеко не однієї п'ятирічки.

Навіть суто теоретично про наше приєднання можна буде говорити лише після того, як ми проведемо необхідні реформи, розбудувавши армію нового зразка. Чи існуватиме на той момент Росія? Питання лишається відкритим.

По-друге, залишається теоретична ймовірність членства України та Грузії в альянсі навіть до остаточного вирішення конфлікту з Росією (звісно, якщо він перейде у заморожений стан).

Для цього, очевидно, доведеться змінити текст Вашингтонсько-

го договору НАТО, виключивши вже існуючі зони конфлікту з Росією (Крим та Донбас) з переліку територій, на які поширюється так звана „п'ята стаття“, тобто принцип колективної оборони.

І нарешті, третє. Звісно, метою України проголошений вступ до альянсу. Але це – той випадок, коли важливий не лише результат, але й процес. НАТО для нас – це не лише ймовірний гарант безпеки після ймовірного приєднання України до блоку. Окрім цього, шлях до НАТО здатний зробити нашу армію сильнішою вже сьогодні, не чекаючи на вступ. Інтеграція України до НАТО – це перш за все реформи. І передусім – реформи безпекового сектора. Тому йти до альянсу, чітко заявляючи про те, що остаточною метою України є повноцінний вступ до нього, нам потрібно, не зважаючи на те, чи готовий на сьогодні сам блок до приєднання нашої держави. Стандарти НАТО для організації армії та військового відомства – це не штабна теорія, а реально діюча структура, що довела свою ефективність у десятках миротворчих та військових операцій по всій планеті.

Зрештою, якщо повернутися до питання гарантій: складно сперечатися, що навіть країна-претендент на вступ до альянсу, яка отримала Плян дій щодо членства, але ще не набула статусу члена НАТО – має значно більший рівень захисту від нападу, аніж країна, яка намагається захищатися наодинці.

Політика „позаблюковості“ часів В. Януковича довела свою неефективність: саме в „позаблюковий“ період розпочалася агресія Росії проти України.

Нині Україна нарешті повертається до єдиного правильного шляху безпекової інтеграції. Головне тепер – не зупинятися на цьому шляху і в жодному разі не робити кроків назад.

„Европейська правда“

Сергій Сидоренко – редактор „Европейської правди“, Київ.

Головний страх Путіна

(Закінчення зі стор. 2)

що Кремль, незважаючи на довгий список протиріч, розгублений через руйнування світопорядку на чолі з Америкою, який в ретроспективі дуже влаштовував Росію.

Безумовно, президентство Д. Трампа підірвало деякі політичні механізми Кремля. Наприклад, В. Путін більше не може користуватися своїм статусом „царя непередбачуваності“, що обмежує його кількість інструментів. Кремль може бути непередбачуваним лише тоді, коли впевнений, що знає правила гри і те, як його західні партнери чи конкуренти будуть реагувати. В. Путін завжди намагався визначити, де саме знаходиться „червона лінія“, за якою починаються неприйнятності для Росії.

Правда, він допустив помилку, анексувавши Крим і розраховуючи, що Захід це з'їсть з тією ж безтурботністю, що і російсько-грузинську війну. Але на цей раз Захід змушений був відреагувати, хоч і не заганняючи Росію в кут. Але помилка В. Путіна в цьому випадку була неминуною: російський керівник опинився в пастці двох

суперечливих плянів виживання персоналізованої системи: необхідності збереження статусу великої держави і необхідності використання західних ресурсів.

Спочатку Кремль, можливо, був задоволений близькістю Д. Трампа до В. Путіна і його прагненням до партнерства з Москвою. Але російська політична еліта не була готова до одностайної антиросійської політики Вашингтону і стала джерелом американської внутрішньої боротьби. Тепер, коли кожен крок Д. Трампа в бік Росії потенційно підриває і взаємини США з Росією, і його власне президентство, Кремль не знає, як впоратися з такою ворожістю, яка обіцяє далекосяжні і все ще невизначені наслідки.

В. Путін навряд чи радий тому, що замість того, щоб рухатися до американсько-російської „біполярності“ (досягнення, на якому будувалася кремлівська політика десятки років, чи то „біполярність“ на основі співпраці або ворожнечі), Д. Трамп заграє з Китаєм.

Підхід „ігнорування Росії“ з боку Заходу був би найбільшійшим ударом по великодержавній стратегії Кремля, заснованій на моделі

„залишатися з Заходом, бути проти Заходу“. Це вимагає реакції, що змушує світ знову зосередитися на Росії. Однак, Кремль не прагне вчиняти дії, які могли б призвести до його ізоляції. В. Путінові безумовно не сподобався його самотній сніданок під час саміту G-20 в 2014 році в Брісбені, Австралія. Москва стоїть перед дилемою: як знову опинитися на перших шпальтах, але не прийти до небажаної і безуспішної конфронтації.

Кремль, чекав, що Сполучені Штати Д. Трампа, дотримуючись гасла „Америка насамперед“ будуть зменшувати витрати, мають засмутитися. Замість цього Д. Трамп, мабуть, збирається вести політику, яку Стівен Сестанович назвав „боротьбою“ і „прискороною версією зовнішньополітичного активізму“. Це не старомодний ізоляціонізм США, на який сподівалася Москва.

До списку розчарувань Кремля варто додати і дратівливу манеру поведінки Д. Трампа, і його уявлення про ділові взаємини як гарантії отримання прибутку. Але це навряд чи можна вважати гарантією дружби з В. Путіном.

Зараз Трампамерика змушує Кремль переглянути свою стра-

тегію виживання. Більше ніякого молодечтва або мачизму для випробування терпіння США. Завдання на день – обережність і знову обережність. Так, іноді російські винищувачі і бомбардувальники будуть проходити вздовж кордонів НАТО – просто, щоб засвідчити, що ведмідь не спить. Кремлівські наближені вже оцінили різницю між Д. Трампом і Бараком Обамою (і тепер будь-хто може уявити, як Москва сумує за Б. Обамою).

Але у Кремля є нова проблема: якщо Москві доводиться стримувати свою тягу до міжнародної агресії, як інакше вона може компенсувати скорочення внутрішніх ресурсів? Якщо Кремль спробує взаємодіяти з Заходом, йому потрібно постаратися не дати російській авдиторії сказати, що він йде назад. Москва боїться можливої реакції божевільного американця в Білому Домі.

Львівський культурологічний журнал „І“

Лілія Шевцова – російський політолог, доктор історичних наук, старший науковий співробітник Brookings Institution.

***Looking to buy
a new car?***

New car* loan special – up to 5 year term.

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

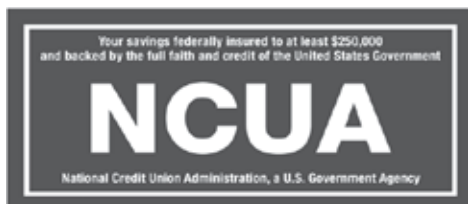
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

***New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,000.00 maximum per loan.**

RETRO LVIV РЕТРО ЛЬВІВ

SOYUZIVKA HERITAGE CENTER-UNF
PRESENTS A GALA FUNDRAISER
UNDER THE STARS

ЗАПРОШУЄМО НА «ЛЬВІВСЬКУ КАВУ»
і БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР
БЕНКЕТ, ШОУ-КОНЦЕРТ

FRIDAY JULY 14, 2017, 7PM

Intimate and light-hearted Cabaret show "Retro Lviv", featuring
music of the 1930s -1940s, starring

**Pikkardiyska Tertsya, Oksana Mukha, Vasyl Popadiuk,
Kozak System as "батяри", Syzokryli Dancers**

- Meet the artists /Photo Op.
- Elegant 4-course dinner of old-Lviv cuisine with wine
- Sip famous Lviv coffee & pastry
- Cocktail hour with zakusky/ appetizers
- Bring your dancing shoes. Dance the foxtrot, tango ...
- Includes VIP parking pass
- Festival admittance \$175 @ person incl. \$100 tax deductible donation to UNF for Humanitarian Aid to Ukraine
- Info: 973-292-9800 X3071
- Room reservations: 845-626-5641

Soyuzivka, PO Box 516, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson NY 12446, 845-626-5641
www.soyuzivka.com, email sqss@soyuzivka.com

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ендрю Вестон порівняв освіту Британії і України

ЛьВІВ. – До Українського Католицького Університету (УКУ) приїхав Ендрю Вестон – британець, який навчатиме студентів англійської мови. Він навчався в Оксфордському університеті, де було багато українських студентів і навіть національна спільнота (Ukrainian Society), у якій йому порадили відвідати Україну. У 2008 році він поїхав до Києва, де провів майже місяць. До Великої Британії повертався через Польщу і дорогою потрапив до Львова. Про свої враження він розповів Оксані Левантович.

Зараз Львів зовсім інший. У місті стало більше кав'ярень, дуже багато заходів відбувається на вулицях. У 2008 році цього не було. У 2008 році і наступних роках я багато часу провів у Києві, але також побував в Тернополі, Кам'янці-Подільському, Хотині та деяких інших місцях. Також здійснив коротку подорож до Карпат.

Україна – дуже гарна і дуже різна. Особливо сподобалася річка Дніпро. У Великобританії немає таких великих річок. У 2011 році, коли я гостював у друзів, мене запросили на українське весілля. Це було традиційне дійство з усіма відповідними церемоніями, у місці, змодельованому під давнє українське село. Це був цікавий культурний досвід, особливо спостереження за танцями та співами. Багато нового я дізнався минулого року під час англійської літньої школи в УКУ.

Молодь в Україні багато у чому схожа на молодь Великої Британії чи навіть Африки. В українців є деякі особливості, зумовлені історичними обставинами та місцем країни у світі. Молоді люди, які народилися в незалежній Україні, мають уже зовсім інше бачення майбутнього, ніж більшість моїх друзів, народжених наприкінці існування СРСР. Дивлячись на студентів УКУ, я розумію, що вони хочуть виправдати всі сподівання, які на них покладають і ставляться до цього дуже серйозно.

Я помітив, що українці – оптимістичні реалісти. Якщо їм щось не вдається, вони будуть говорити про це, жартувати та сміятися з цього. Українці щиро вірять, що здатні вплинути на стан речей.

Коли я приїхав до України, познайомився з деякими людьми, то зрозумів, що це було правильне рішення. В УКУ є такий девіз: „Змінювати власним прикладом”. Тут вже багато зроблено й дуже багато чого ще можна зробити.

Університет розвивається і це відбувається дуже швидко. Цього року я багато працюю із Катедрою комп'ютерних наук – думаю, ця програма є найближчою до європейських освітніх програм з усіх, які я бачив в Україні.

Утім, я помітив, що до студентів в Україні, порівняно з Європою, особливо з Великобританією, ставляться як до дітей. Це проблема усієї української вищої освіти загалом. У Великобританії кожен робить усе, що хоче. Проте студентів ставлять на один рівень з викладачами, їхня думка має таке ж значення. Цієї атмосфери немає в українській культурі освіти. Студенти повинні відчувати на собі більше відповідальності.

Я вивчаю українську мову, але це складно. Українська граматики дуже

складна. Наразі я намагаюся розвинути свої навички до розмовного рівня.

В Україні методологія навчання видається дуже застарілою – це найперша річ, яку я помітив. Першокласники приходять відразу після школи. Мене це дивує. Студенти досить пасивні, сидять в аудиторіях тихенько. Я роблю усе, щоб навчити студентів думати, висловлюватися та пояснювати власну точку зору. Мені здається, що вони ніколи цього не робили, у них немає такого досвіду.

Ще одна річ, яку я зауважив: студенти надто переймаються оцінками. Коли я навчався у школі, а згодом в університеті, іноді навіть не знав, які в мене точки. Я навіть не слідував за цим, бо розумів, що я в університеті для того, щоб вивчити щось нове. Тому оцінки не є настільки важливими. В Україні студентів більше цікавлять їхні оцінки. Ми розрізняємо такі поняття як освіта, що базується на знаннях, й освіта, що базується на навичках. Тут вона більше зосереджена на знаннях.

Освітня система в Україні дуже хороша у пляні знань, але навички практично ігноруються. Рівень знань визначити дуже легко, достатньо запропонувати іспити, іноді дуже прості, із кількома варіантами відповідей. З навичками все складніше, тому саме їм треба приділяти більше уваги.

Ендрю Вестон

Проблема в зміні усталених норм, щоб студенти не шукали способів отримати найкращі оцінки, а думали насамперед про те, чого вони можуть навчитися і що робитимуть із цими знаннями після закінчення університету.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

30-тилітній МОРТГЕДЖ

3.99%

APR*

ВПЕРШЕ КУПУЄТЕ ВЛАСНЕ ЖИТЛО:

- 10% ПОЧАТКОВИЙ ВНЕСОК
- БЕЗ PMI (ПЕРСОНАЛЬНОЇ МОРТГЕДЖ ІНШУРИ)

Fixed Rate up to \$424,100	Rate	Point	APR*
30 yr. Fixed	3.935%	0	3.990%

Відсотки можуть бути змінені без попереднього повідомлення, телефонуйте до нашого позикового відділу за №:

773-328-7500 x283

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Завітайте на нашу веб-сторінку, або проскануйте "QR code", щоб дізнатись поточні мортгедж пропозиції.

SELFRELANCE.COM
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Пропозиція доступна для власників одноквартирних будинків і кваліфікованих кондомініумів, та власників багатоквартирних будинків до чотирьох квартир, коли власник проживає в одній з них. Станом на 24-те травня 2017 р. відсоткова ставка на 30-річний "FNMA qualified" особистий мортгедж до максимальної суми \$424,100 із 50% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) становить 3.990% у річному відношенні (Annual Percentage Rate (APR)); щомісячна оплата на мортгедж в сумі \$100,000 при вищеподаних умовах становить \$473.68; ніякої оплати за аплікацію, 0 поінтів. Житлові позики з нижчим початковим внеском теж доступні. При купівлі Вами свого першого власного житла початковий внесок становить 10%, без PMI (Особистої Мортгедж Страхівки). Місячна оплата не включає кошти податків за нерухомість, страхування майна, Особистий Мортгедж Страхівку – PMI. Фактична місячна оплата буде вищою, якщо включити суму податків і страхування. Мортгедж можуть отримати тільки члени кредитівки, у визначених географічних місцевостях, за умови ухвалення заяви. Пропонована ставка й умови можуть бути змінені в будь-який час без попереднього повідомлення. Будь ласка, телефонуйте до нашого позикового відділу на безкоштовний № 1.888.222.8571 x283 за поточними пропозиціями, відсотковими ставками й умовами.

Продаю 2-кімнатну квартиру у Львові, вул. Городоцька, 47 квадратних метрів. Ціна до швидкої продажі.
Тел. 908-907-3914. Лана

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

HOUSE FOR SALE

5521 Route 23C, Jewett, N.Y.

Reduced price of \$275,000.

3 bedrooms, 2 and 1/2 bathrooms. Immaculate turn-key condition, including bare essentials for immediate occupancy. Wrap-around porch, stone fireplace and beautiful mountain views. Close to Ukrainian Church and ski slopes.

Please contact Roma Rainey
at 508-292-2090 or 518-589-1024.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

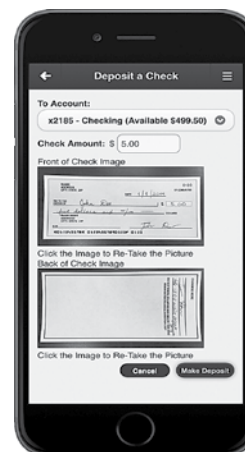
вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

**Завантажте наш
мобільний додаток
для всіх ваших
фінансових потреб**

Download Our App! ▶

- ▶ Deposit checks...
- ▶ View balances...
- ▶ Make transfers...
- ▶ Pay bills & more...

...using your smartphone or tablet

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

ALBANY, NY (518)266-0791	AMHERST, NY (716)799-8385	BOSTON, MA (781)493-6733	BUFFALO, NY (716)847-6655	CLEVELAND, OH (440)842-5888
FEDERAL WAY, WA (253)237-5293	PORTLAND, OR (503)774-1444	SACRAMENTO, CA (916)721-1188	SYRACUSE, NY (315)471-4074	VANCOUVER, WA (360)597-2096
WEBSTER, NY (585)545-6276				

877-968-7828 www.rufcu.org
Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

PREMIER NINE*

**Contact us:
888-538-2833**

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate - 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

**ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN - 3.5%*
STARTER FIVE - 3.0%***

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Українці в усьому...

(Закінчення зі стор. 7)

Нью-Йорку, який з гордістю показує його патріархальний герб в церковному храмі університету. З 1958 по 1969 рік Блаженніший Гузар повернувся викладати в свою альма-матер, коледж св. Василя, а в 1966-1969 роках він був парохом Української католицької церкви Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Нью-Йорк, обслуговуючи вірних УКЦ в нашій громаді, які проводили літо на Союзівці. Протягом цього періоду він

також був капеляном літніх таборів Спілки Української Молоді в Еленвіллі.

Кардинал Гузар був визначним духовним провідником, який спонукав українців до дій, які, здавалось, були неможливими. Під його проводом УГКЦ перевела свою митрополію зі Львова до Києва і провела найбільшу кількість соборів в історії церкви, зміцнила моральний авторитет Церкви, щоб допомогти українській громаді, як в Україні, так і за кордоном. У 2005 році Кардинал Л. Гузар став першим українським греко-католиком, який

взяв участь в папському конклаві, скликаному для обрання нового папи.

Навіть після від'їзду до Риму в 1969 році і повернення до Львова в 1991 році після розпаду Радянського Союзу, Єпископ Л. Гузар ніколи не забував про свої „американські коріння” і повернувся, щоб служити своїй пастві, коли ми потребували цього найбільше. Він допоміг у створенні національного пам'ятника жертвам українського Голодомору-геноциду 1932-1933 років у Вашингтоні, вшанування пам'яті про ту трагедію в катедрі св. Патрика в

Нью-Йорку. Як кардинал, Блаженніший ходив по залах Конгресу у Вашингтоні та інформував сенаторів і конгресменів США про тяжке становище української католицької віри в Росії. І на 19-му Конгресі Українців Америки Кардинал Л. Гузар закликав делегатів і гостей до спільної співпраці: „Роки показали нам, що в єдності сила.”

Український Конгресовий Комітет Америки розділяє глибоку скорботу УГКЦ та українського народу у зв'язку з відходом у вічність нашого пастиря. Вічна пам'ять

У глибокому смутку повідомляємо,
що 28 квітня 2017 року на 31-му році життя
відійшов на Вічну Ватру

СВ. П.

СТ. ПЛ.

Александр (Олесь) СКАЛЬЧУК

Панахида відбулася у п'ятницю, 5 травня 2017 року.
Похорон відбувся в суботу, 6 травня 2017 року в Українській
Католицькій Церкві св. Йосафата у Ворен, Миш.

Залишилися в глибокому смутку:

мама	– Марта Король-Скальчук
тато	– Андрій (Ярий) Скальчук
сестра	– Стефця Король
брат	– +Адьо Скальчук
бабуня	– Стефа Король
вуйко і тета	– Олесь і Вікторія Король
кузини	– Павло і Леся Король
тета і вуйко	– Божені і Ед Мацьоха
та ближча і дальша родина в Америці й Україні.	

Олеся улюблена пісня:

*“Do you realize
that you have the most beautiful face?
Do you realize
we're floating in space?
Do you realize
that happiness makes you cry?
Do you realize
that everyone you know someday will die?
And instead of saying all of your goodbyes,
let them know you realize that life goes fast,
it's hard to make the good things last.
You realize the sun doesn't go down,
it's just an illusion caused by the world
spinning round.
Do you realize?
Do you realize
that everyone you know someday will die?
And instead of saying all of your goodbyes,
let them know you realize that life goes fast,
it's hard to make the good things last . . .”*

Вічна Йому пам'ять!

Тихо спи без тривоги . . . тут є Бог . . . тут є Бог . . .

З глибоким смутком ділимося вісткою
про передчасний відхід нашої
колеги, подруги і довголітньої працівниці Союзівки

св. п. Софії (Соні) Семанишин

17 квітня, 1957 - 16 червня, 2017

Неділя, 25 червня
Відвідування: 4-6 веч.
Панахида: 6 веч.

H.B. Humiston Funeral Home
30 42nd St, Kerhonkson, NY 12446,
Тел: 845-626-3331

Понеділок, 26 червня
Похорон: 10 ранку

в Українській католицькій церкві Святої Тройці
211 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446

а відтак на
Pine Bush Cemetery
Route 209 N, Kerhonkson, NY 12446

Союзівка запрошує всіх на тризну після похорону
Soyuzivka Heritage Center
216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
845-626-5641

*В її пам'ять, при Українській Народній Фундації
створений фонд в імені Соні Семанишин на підтримку Союзівки.
Пожертви відраховані від податків можна надіслати поштою:
UNF-Soyuzivka, PO Box 529, Kerhonkson NY 12446.*

*Меморіальний квітник, разом з улюбленими квітами
Соні, соняшниками буде створений на Союзівці.
Меморіальне місце з атланкою і лавками являтиме
собою мальовниче місце для відпочинку і роздумів.*

*Український Народний Союз,
Українська Народна Фундація
разом з Союзівкою - центром спадщини
висловлюють найглибші співчуття
родині і друзям.*

Вічна їй пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

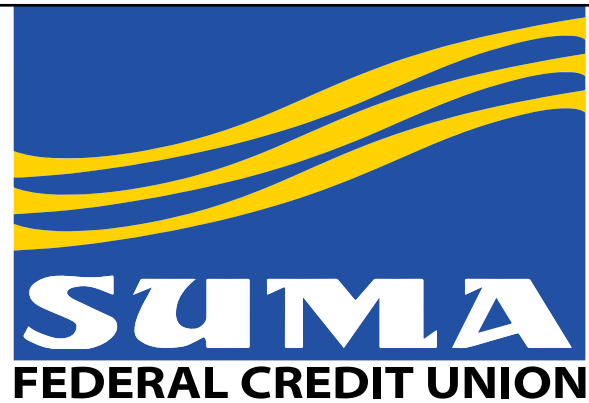
ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи” спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика жертвами на пресовий фонд!

ПОСПІШІТЬ ТА ПОДАЙТЕ ЗАЯВКУ СЬОГОДНІ!

ЧАС ІДЕ ШВИДКО

НЕ ПРОПУСТІТЬ ЗНИЖКИ

ВІДСОТКИ УСЬОГО ЛИШ

**Заявки на позики,
отримані протягом
вказаних дат,
отримають
відсоткові знижки**

Дати акції	19 червня – 1 липня	3 липня – 17 липня	
ПОЗИКИ НА НОВІ АВТО	1.49% APR*	1.74% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 48 МІСЯЦІВ
ПОЗИКИ НА ВЖИВАНІ АВТО	3.25% APR*	3.50% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 48 МІСЯЦІВ
ПЕРСОНАЛЬНІ ПОЗИКИ	9.99% APR*	10.99% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 36 МІСЯЦІВ

*Це не гарантія надання кредиту. Подача заявки та її схвалення є обов'язковими. Усі позичкові відсотки залежать від кредитного рейтингу на час подачі заявки та від терміну, на який видається позика. Під дану акцію підпадають тільки позики на авто (нові та вживані) та персональні позики та тільки нові позики. Перефінансовані позики не підлягають дії акції. Вказані вище відсотки надаються у демонстраційних цілях. Ваш відсоток може бути вищим та відсотки можуть бути змінені в рамках акції без попередження. Позики на вживані авто залежать від віку автомобіля та терміну позики. Відвідайте www.sumafcu.org або зателефонуйте до кредитної спілки по питаннях відсотків. APR = вартість позики у річному розрахунку.

SUMAFCU NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Відвідайте нас онлайн www.sumafcu.org